ELEKTRONICKY NEPODEPSÁNO

30Si 281 2019

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

V [redacted] dne 9. prosince 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: [redacted]

Adresa pro doručení dokumentů: [redacted]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon") Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **51 C 24/2012**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **51 C 24/2012**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **25.07.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

[redacted]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovolujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[redacted]

ELEKTRONICKY NEPODEPSÁNO

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

30 Si 281 2019

V [redacted] dne 9. prosince 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: [redacted]

Adresa pro doručení dokumentů: [redacted]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon") Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **35 C 106/2010**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **35 C 106/2010**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **31.07.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

[redacted]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovolujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[redacted]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy:	*52809 / 2019*	Ev. číslo:	*232b9015-c378-4b7b-ad1f-f8abdf080512*
Druh podání:	*Datová zpráva z ISDS*	ID zprávy:	*733408253*
Věc:	*Žádosti o informace*		

Odesílatel:

ID schránky:	[redacted]	Typ datové schránky:	[redacted]
Osoba:		Adresa:	

Dodáno do DS dne:	*09.12.2019 17:15:25*	**Odesláno do DS dne:**	*09.12.2019 17:15:25*
Č.j. příjemce:		Č.j. odesílatele:	
Sp.zn. příjemce:		Sp.zn. odesílatele:	
Lhůta končí:		K rukám:	*Ne*
Číslo zákona:	Paragraf v zákoně:	Odstavec paragrafu:	Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:	*Podpis je platný*		
Podepsal:	*Informační systém datových schránek - produkční prostředí*	Vystavil:	*PostSignum Qualified CA 3*
Sériové číslo certifikátu:	*5070fd*	Platnost:	*30.10.2019 - 18.11.2020*
Antivirový test:	*Proběhl v systému ISDS*	Obsah podání:	OK
Elektronický podpis:	*Platný*	Časové razítko:	*Platné (připojeno 09.12.2019 17:15:25)*
Certifikát:	*Ověřeno na základě CRL z 09.12.2019 16:43:08*		
Datum a čas autom. ověření:	*09.12.2019 17:23:08*		

Počet podaných příloh:2

Číslo přílohy Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1	*Okresní soud v České Lípě_35C1062010.pdf*										
Podpis není připojen (žádný podpis).				*A*	*N*	*N*					
2	*Okresní soud v České Lípě_51C242012.pdf*										
Podpis není připojen (žádný podpis).				*A*	*N*	*N*					

Čas ověření příloh: *09.12.2019 17:23:08* Ověření příloh: *ověřováno automaticky*

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):
Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry[1]:	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb[2]:	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

[1] Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.
[2] Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority
Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 281/2019

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 17. prosince 2019

[redacted]

ŽADATELKA: [redacted]

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 09. 12. 2019, Vám v příloze v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě 35 C 106/2010 a 51 C 24/2012.

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jarmily Potužákové a soudců JUDr. Barbory Jodasové a Mgr. Ondřeje Matoucha ve věci

žalobce: [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Holovčákovou
sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa

proti
žalované: [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Ivanou Hákovou
sídlem Tovaryšský vrch 1358/3, Liberec

o vypořádání společného jmění manželů, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 35 C 106/2010-473 ze dne 28. 2. 2017 ve znění opravného usnesení č.j. 35 C 106/2010-483 ze dne 16. 6. 2017

takto:

I. Ve výroku I. se rozsudek okresního soudu mění tak, že do výlučného vlastnictví žalobce z věcí patřících do zaniklého společného jmění manželů se přikazuje pozemek p.č.st. [redacted] s budovou č.p. [redacted] a pozemkové parcely p.č.st. [redacted] v obci a katastrálním území Skalice u České Lípy tak, jak jsou zapsány u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa na LV č. [redacted] a dále myčka, pračka a lednička.

II. Ve výroku III. se rozsudek okresního soudu mění tak, že se žalobci k jeho výlučné úhradě přikazuje hypoteční úvěr u Moneta Money Bank sjednaný oběma účastníky smlouvou ze dne 4. 3. 2002 vedený pod reg. č. [redacted] kdy žalobce sám je tak povinen uhradit bance dlužnou jistinu ve výši 207 939,06 Kč, dlužné úroky 8 199 Kč a dále pak všechny

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Böhmová.

úroky, které v budoucnu přirostou, jakož i všechny další platby, jejichž povinnost k úhradě případně v budoucnu vznikne v souvislosti s tímto hypotečním úvěrem.

III. Ve výroku IV. se rozsudek okresního soudu mění tak, že žalobce je povinen zaplatit žalované na vypořádání podílů částku 363 191 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Ve výrocích II., V. a VI. se rozsudek okresního soudu potvrzuje.

V. Žalovaná je povinna nahradit žalobci na nákladech řízení před okresním soudem částku 72 360 Kč a na nákladech odvolacího řízení 68 360 Kč, vše do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jarmily Holovčákové, advokátky v České Lípě.

VI. České republice se nepřiznává náhrada nákladů řízení vzniklých jí v odvolacím řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud výrokem I. určil, že z věcí, které měli žalobce a žalovaná ve společném jmění manželů (dále SJM) patří do vlastnictví žalobce pozemek p. č. st. [redacted] s budovou čp. [redacted] pozemky p. č. st. [redacted] v obci a katastrálním území Skalice u České Lípy, vše zapsáno na LV č. [redacted] pro obec a katastrální území Skalice u České Lípy, u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa. Výrokem II. určil, že do vlastnictví žalované patří osobní vozidlo zn. [redacted] Výrokem III. rozhodl, že žalobce přebírá veškerá práva a povinnosti ze smlouvy uzavřené s GE Money Bank, a.s., o hypotečním úvěru, vedeném pod registračním číslem [redacted] u MONETA Money Bank, a.s., jehož výše činila ke dni 21. 11. 2016 částku 338 640,44 Kč. Výrokem IV. žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na vyrovnání jejího podílu ze společného jmění manželů částku 214 518,79 Kč, do 10 dnů od právní moci rozsudku. Výrokem V. zamítl návrh žalované, jímž se domáhala po žalobci, aby změnil úvěrové podmínky dané úvěrovou smlouvou uzavřenou se společností GE Money Bank, a.s., o hypotečním úvěru, registrační číslo [redacted] tak, aby žalovaná nebyla účastníkem této smlouvy. Výrokem VI. zamítl návrh žalované, aby byl nařízen prodej nemovitosti, pozemku p. č. st. [redacted] s budovou čp. [redacted] pozemků p. č. st. [redacted] v obci a katastrálním území Skalice u České Lípy, vše zapsáno na LV č. [redacted] pro obec a katastrální území Skalice u České Lípy, u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa. Výrokem VII. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

2. Rozsudek odůvodnil okresní soud tím, že žalobce se domáhal vypořádání zaniklého společného jmění manželů s tím, že účastníci byli manžely od 15. 2. 1992 do 21. 4. 2008, když manželství bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 4. 2008, sp. zn. 8 C 179/2007. Po právní stránce okresní soud aplikoval zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, tj. předpis účinný ke dni zániku SJM, a to s odkazem na ust. § 3028 zákona č. 89/2012 Sb. Konkrétně § 149 odst. 1 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Okresní soud vyšel ze zjištění, že společné jmění manželů tvoří aktiva, a to nemovitosti zapsané na LV č. [redacted] v hodnotě 1 507 000 Kč, přičemž dům a pozemky užívá výlučně žalobce a osobní vozidlo [redacted] v hodnotě 38 000 Kč, které užívá a má v držení žalovaná. Dále je tvoří společné závazky účastníků, a to pohledávka společnosti Home Credit Finance a.s. z úvěrové smlouvy o poskytnutí revolvingového úvěru č. [redacted] sjednané mezi společností Home Credit Finance a.s. a žalovanou dne 9. 9 2004 se zůstatkem ku dni 21. 4. 2008 ve výši 28 724 Kč, přičemž žalovaná na tento úvěr zaplatila 22 836 Kč a náklady řízení ve výši 14 358 Kč, celkem tedy 37 194 Kč. Ke dni vyhlášení rozsudku byl úvěr již splacen. Dalším společným závazkem byla pohledávka České spořitelny a.s. ze smlouvy o půjčce [redacted] sjednané mezi Českou státní spořitelnou a účastníky dne 13. 7. 1992 se zůstatkem úvěru k 21. 4. 2008 ve výši 8 629,95 Kč, uvedený zůstatek úvěru uhradil žalobce. Mezi společné závazky účastníků patří i pohledávka MONETA Money Bank a.s. ze smlouvy o hypotečním úvěru č. [redacted] sjednané mezi společností GE Capital Bank a.s. (nyní MONETA Money Bank a.s.) a účastníky dne 4. 3. 2002 ve výši 1 047 848,31 Kč, který dosud splácí žalobce ze svého výlučného majetku. Posledním společným závazkem účastníků je pohledávka společnosti GE Money Bank a.s. z úvěrové smlouvy [redacted]

sjednaná mezi společností GE Money Bank a.s. a žalobcem 31. 1. 2005, kde zůstatek úvěru ke dni 21. 4. 2008 činil 41 852 Kč, který uhradil ještě před vyhlášením rozsudku žalobce. Ohledně movitých věcí okresní soud uzavřel, že na jejich vypořádání s výjimkou vozidla účastníci netrvali, proto se vypořádáním movitých věci nezabýval. Návrh žalované na vypořádání stavebního spoření obsažený ve vyjádření z 28. 1. 2013 s ohledem na § 150 odst. 3 o.s.ř. posoudil okresní soud jako opožděný. Vzhledem k návrhům účastníků přikázal z věcí, které měli účastníci v SJM do vlastnictví žalobce budovu č.p. [redacted] s pozemky ve Skalici u České Lípy a do výlučného vlastnictví žalované osobní vozidlo značky [redacted] Protože žalobce dosud splácí ze svých výlučných finančních prostředků hypoteční úvěr sjednaný u GE Money Bank a zástavním smluvním právem sjednaným v souvislosti s touto úvěrovou smlouvou jsou zatíženy nemovitosti, které soud přikázal žalobci, bylo rozhodnuto, že žalobce přebírá veškerá práva a povinnosti ze smlouvy o hypotečním úvěru reg. č. [redacted]

3. Okresní soud uzavřel, že aktivum společného jmění účastníků představuje částka 1 545 000 Kč a společné závazky účastníků 1 135 544,42 Kč. Žalobci přitom přikázal aktivum ve výši 1 507 000 Kč, žalované ve výši 38 000 Kč a žalobce by proto měl na vypořádání aktiv SJM zaplatit žalované 715 500 Kč. Žalobce však přebral pasiva v celkové výši 1 098 350,42 Kč, žalovaná pasiva v celkové výši 37 194 Kč a žalovaná by měla na dorovnání pasiv zaplatit žalobci 511 981,21 Kč. Odečtením částky 511 981,21 Kč od částky 715 500 Kč po odečtení částky 4 500 Kč dospěl okresní soud k závěru, že žalobce je povinen uhradit žalované na vypořádání podílu 214 518,79 Kč. Okresní soud odkázal, pokud jde o posouzení neuhrazeného úročeného dluhu účastníků a jeho promítnutí do vypořádání na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 5386/2008. Pokud jde o vzájemný návrh žalované, jímž se domáhala po žalobci změny úvěrových podmínek daných úvěrovou smlouvou uzavřenou se společností GE Money Bank a.s. o hypotečním úvěru, dospěl okresní soud k závěru, že jde o soukromoprávní smlouvu, z níž jsou zavázáni oba účastníci jako dlužníci, věřitelem je společnost GE Money Bank a soudu nepřísluší zasahovat do projevu vůle smluvních stran této smlouvy. Uložení povinnosti žalobci, aby změnil podmínky smlouvy tak, aby žalovaná nebyla nadále jejím účastníkem, by nemohlo zavázat současně i věřitele, která navíc nebyla účastníkem řízení o vypořádání SJM a proto návrh žalované zamítl. Za vhodný neshledal rovněž ani způsob vypořádání prodejem nemovitostí, poukázal na to, že žalovaná opustila společnou domácnost a žalobce v domě dlouhodobě bydlí a nebylo by spravedlivé nutit žalobce dům opouštět. Nebylo rovněž prokázáno, že žalovaná předmětné nemovitosti opustila z důvodu na straně žalobce, který ji měl fyzicky napadnout. Tyto skutečnosti budou podrobně zkoumány v řízení, v němž se žalovaná domáhá nároku na úhradu nákladů, které byla nucena vynaložit po vystěhování z předmětného domu. O nákladech řízení rozhodl dle § 150 o.s.ř. s ohledem na okolnosti případu spočívající v tom, že vypořádání SJM je řízením, v němž mají obě procesní strany postavení žalobců a žalovaných (judicium duplex) a skutečnost, že soud rozhodl o návrhu na vypořádání zcela v souladu s tvrzením obou účastníků a vzhledem k tomu, že žalovaná primárně sporovala hodnotu nemovitostí, jejíž určení bylo odvislé na znaleckém posudku. Proto nelze u jednotlivých účastníků přesnou míru úspěchu a neúspěchu určit.

4. Rozsudek napadla včasným odvoláním žalovaná a navrhla, aby krajský soud rozsudek okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, případně aby rozsudek okresního soudu změnil, konkrétně ve výroku IV. týkajícího se vypořádacího podílu, na částku 500 000 Kč a ve výroku V. tak, že žalovaná bude vyvázána z hypotéky sloužící k zajištění bydlení pouze žalobce, tj. ze smlouvy uzavřené se společností GE Money Bank a.s. o hypotečním úvěru reg. č. [redacted] Vytýká okresnímu soudu, že neúplně zjistil skutkový stav věci, zejména pokud se týká zjištění ceny posuzovaných nemovitostí a je přesvědčena, že znalecký ústav si chtěl usnadnit práci tím, že ve svém posudku použil za účelem ocenění nemovitostí k porovnání takové domy s pozemky a použil takové koeficienty, aby se výsledná cena posuzovaných nemovitostí pohybovala okolo 1 500 000 Kč, aby nebylo nutné se zabývat vysvětlením rozdílu v ceně oproti původně zpracovaným znaleckým posudkům Ing. Škorpilem a Ing. Brabcem. Je přesvědčena o tom, že posudek znaleckého ústavu obsahuje zásadní nejasnosti a chyby, které vytkla v písemném podání

z 9. 1. 2017, které nebyly řádně objasněny ani výslechem znalce ani doplněním posudku. Má za to, že znalecký ústav si protiřečí v tom, že na jedné straně zmiňuje, že objekt je v dobrém technickém stavu, na druhé straně, že je v celkově horším stavebním a technickém stavu, na což znalec nebyl schopen adekvátně reagovat. Nesouhlasila rovněž se závěrem, že zásadní rekonstrukce domu provedená za trvání manželství měly jen charakter údržby. Nesouhlasí rovněž s posouzením společné příjezdové cesty se sousedním domem, co by rizikem nemovitosti, ani s tím, že rizikem je i to, že není smluvně ošetřen přístup přes cizí pozemky. Poukazuje rovněž na nesmyslné zařazení za účelem ocenění podle srovnávací metody mezi porovnávané objekty nemovitosti v k. ú. Verneřice u Děčína, jejichž prodej se dosud nerealizoval a jejich cena byla uměle snížena. Dále namítá, že okresní soud nesplnil zadání odvolacího soudu postavit na jisto, zda vybavení domácnosti je předmětem vypořádání, přičemž trvá na tom, že hodnota vybavení domácnosti má být do vypořádání zařazena. Vybavení domácnosti zůstává žalobci a žalované přísluší vypořádací částka 50 000 Kč. Nesouhlasí s tím, že okresní soud nezahrnul mezi aktiva stavební spoření účastníků, které žalobce bez jejího vědomí zrušil a peníze jí dosud nevyplatil, proto v průběhu řízení navrhla toto aktivum k vypořádání s tím, že jinak platí, že každý z účastníků je vlastníkem poloviny takového aktiva. V této souvislosti odkázala na ust. § 150 odst. 4 občanského zákoníku. Nesouhlasí přitom, že vypořádání movitých věcí a stavebního spoření uplatnila opožděně. Vytýká okresnímu soudu i výpočet vypořádání pohledávky GE Money Bank a.s., dnes MONETA Money Bank a.s. vzniklé na základě hypotečního úvěru č. [redacted] s tím, že odkaz na judikát uvedený v rozsudku je nepřípadný. Poukazuje na to, že ona po zániku manželství nemohla výši úroků vůbec ovlivnit, žalobce v tomto směru jednal zcela sám a že žalobce mohl se žalovanou společné nemovitosti prodat a nemusel pak platit jakékoliv úroky. Bylo to žalobcovo rozhodnutí si nemovitosti ponechat, a protože neměla možnost ovlivnit výše úvěrů a žalobce uzavřel bez jejího vědomí a souhlasu dodatek k hypoteční smlouvě s nesmyslně vysokým úrokem u stejné banky, i když měl možnost hypotéku refinancovat s daleko nižšími úroky. Okresní soud navíc opomněl zohlednit i uplatnění úroků z hypotéky v daňovém přiznání žalobce. Rovněž považuje za absurdní, že ke dni rozvodu manželství činil zůstatek hypotéky 717 295,75 Kč a o 9 let později je počítáno s pohledávkou z hypotéky ve výši 1 047 868,31 Kč. Připomíná, že v průběhu řízení trvala na tom, aby došlo k prodeji předmětných nemovitostí, a nesouhlasí se závěrem okresního soudu, že takový způsob vypořádání je nevhodný. Rovněž trvá na tom, aby žalobce byl výlučně povinen ze smlouvy o hypotečním úvěru, neboť se má stát výlučným vlastníkem předmětných zatížených nemovitostí a pokud nebude vyvázána z této hypotéky zajišťující bydlení pouze žalobce, bude jí i nadále znemožněno zajištění vlastního bydlení. Má rovněž za to, že mělo být zohledněno, že musela vynaložit finanční prostředky na bydlení v nájmu ve výši 5 000 Kč měsíčně, protože v předmětné nemovitosti od roku 2007 z důvodu nepřijatelných vztahů mezi účastníky nebydlela. Považuje za nehospodárné, aby se musela ve zvláštním řízení domáhat vyrovnání nájemného po žalobci.

5. Žalobce ve vyjádření k odvolání navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu a přiznání náhrady nákladů řízení. Je přesvědčen, že soud správně vycházel při stanovení ceny nemovitostí ze znaleckého posudku znaleckého ústavu, který byl znalci stvrzen ústně u jednání soudu a výsledná cena nemovitostí je téměř srovnatelná s cenami stanovenými znalci v průběhu řízení. Návrh žalované na vypořádání movitých věci i stavebního spoření byl podán po uplynutí tříleté lhůty pro vypořádání SJM. Tyto položky proto nelze vypořádat, a pokud jde o výši nesplaceného zůstatku úvěru, byly správně započteny již zaplacené splátky žalobcem a do budoucna byl správně stanoven dosud neuhrazený úročený dluh účastníků. Rovněž správně byl zamítnut návrh žalované na prodej nemovitých věcí, neboť žalobce dlouhodobě nemovitost užívá, udržuje je, platí úvěr a je solventní k výplatě vypořádacího podílu. Žalovaná zavinila rozvod manželství navázáním známosti s jiným mužem, jak bylo zjištěno v řízení o rozvod manželství, a pokud by tomuto návrhu bylo vyhověno, bylo by rozhodnutí v rozporu s § 2 odst. 3 a § 3 odst. 2 písm. f) a § 8 občanského zákoníku. Pokud jde o žalovanou tvrzený nárok na náhradu toho, co vynaložila za bydlení v době od okamžiku, kdy opustila společnou domácnost se žalobcem a jejich

společným synem svěřeným do péče žalobce, tento byl správně vyloučen k samostatnému projednání, neboť nemůže spadat do společného jmění manželů.

6. Vzhledem k tomu, že soudní řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014, tedy před účinností zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění pozdějších předpisů, krajský soud projednal odvolání žalované podle dosavadní právní úpravy (čl. II bod 2 přechodných ustanovení novely zákona č. 293/2013 Sb.).

7. Jak vyplývá z protokolu o jednání před okresním soudem ze dne 16. 2. 2017, účastníci byli okresním soudem řádně poučeni podle ust. § 119a o.s.ř. a vzhledem k systému neúplné apelace, na kterém je vybudováno odvolací řízení ve věcech sporných, účastníci nemohou v odvolacím řízení uplatňovat skutečnosti a důkazy, které mohli uplatnit před soudem I. stupně.

8. Krajský soud přezkoumal se zřetelem na limity vytyčené odvoláním žalované rozsudek okresního soudu ve všech jeho výrocích, řízení doplnil o aktualizaci znaleckého posudku znaleckým ústavem, a to s ohledem na sdělení znaleckého ústavu o předpokladu zvýšení aktuální tržní ceny oceňovaných nemovitostí oproti říjnu 2016, vyjádřením znaleckého ústavu k námitkám žalobce a výslechem zástupce znaleckého ústavu, dále výslechem účastníků k rozsahu a ceně movitých věcí a informací banky o aktuálním zůstatky jistiny a úroků hypotečního úvěru a shledal odvolání žalované zčásti důvodným.

9. Předmětem řízení je vypořádání společného jmění manželů. SJM vzniká uzavřením manželství a zaniká zánikem manželství, v daném případně rozvodem manželství účastníků ke dni 21. 4. 2008, tedy za účinnosti občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, který je třeba na danou věc aplikovat, jak správně okresní soud dovodil (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 4. 2015 sp. zn. 22 Cdo 3779/2014).

10. Podle § 143 odst. 1 občanského zákoníku společné jmění manželů tvoří a) majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů a věcí vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl věc vydanou ve vlastnictví před uzavřením manželství anebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka, b) závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého.

11. Podle ust. § 149 odst. 1 obč. zák. společné jmění manželů zaniká zánikem manželství. Podle odst. 2 citovaného ustanovení zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem.

12. Podle § 150 odst. 4 občanského zákoníku nedošlo-li do 3 let od zániku společného jmění manželů k jeho vypořádání dohodou, nebo nebyl-li do 3 let od jeho zániku podán návrh na jeho vypořádání rozhodnutím soudu, platí ohledně movitých věcí, že se manželé vypořádali podle stavu, v jakém každý z nich věci ze společného jmění manželů pro potřebu svou, své rodiny a domácnosti výlučně jako vlastník užívá. O ostatních movitých a o nemovitých věcech platí, že jsou v podílovém spoluvlastnictví a že podíly spoluvlastníků jsou stejné; totéž platí přiměřeně o ostatních majetkových právech, pohledávkách a závazcích manželům společných.

13. Okresní soud provedl ve věci rozsáhlé dokazování, až na níže uvedenou výjimku týkající se movitých věcí, provedené důkazy řádně hodnotil a dospěl ke skutkovým zjištěním majícím (opět s výjimkou movitých věcí) podklad v provedeném dokazování.

14. Při jednání odvolacího soudu žalobkyně upřesnila, že pokud jde o movité věci, jejichž vypořádání navrhla neurčitým způsobem v podání ze dne 5. 8. 2010 (č.l. 19) a okresní soud přes pokyn mu daný odvolacím soudem ve zrušovacím usnesení dospěl k závěru, že na vypořádání movitých věcí účastníci netrvali, resp. že návrh na vypořádání movitých věcí podaný žalovanou je opožděný, a to aniž odstranil rozpory mezi vyjádřením žalované z 5. 10. 2010 a vyjádřením žalované při přípravném jednání. Odvolací soud s ohledem na procesní ekonomii vyzval žalovanou ke konkretizaci movitých věcí, jež měla ve zmíněném podání na mysli a žalovaná upřesnila, že jde o myčku, ledničku a pračku, a posléze se účastníci shodli na tom, že hodnota těchto movitých věcí činila ke dni zániku společného jmění manželů částku 20 000 Kč. Odvolací soud zjistil z bankovní informace MONETA Money Bank a.s., že nesplacený zůstatek na hypotečním úvěru reg. č. [redacted] který mají účastníci u banky ke dni 8. 3. 2019 činil na jistině 207 939,06 Kč a na úrocích orientačně 8 199,11 Kč. Dále odvolací soud z bankovní informace zjistil, že na jistině bylo za období od 16. 5. 2008 do 16. 2. 2019 zaplaceno 509 356,40 Kč, na úrocích 228 334,09 Kč, za vedení účtu 16 700 Kč a za pojištění 25 802 Kč. Mezi účastníky je přitom nesporné, že hypoteční úvěr splácí žalobce.

15. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu 1. Znalecká a.s. Liberec odvolací soud zjistil, že obvyklá cena nemovitostí zapsaných na LV č. [redacted] v katastrálním území Skalice u České Lípy ke dni 17. 9. 2018 podle stavebnětechnického stavu k 21. 4. 2008 činí 1 759 000 Kč. Výsledná cena byla stanovena pomocí srovnávací metody, která nejlépe zohledňuje prodejnost nemovitostí a její praktické využití. Od roku 2016 došlo na trhu s rezidenčními nemovitostmi i přes doznívající krizi k mírnému navýšení cen prodávaných rodinných domů podobného typu, dochází ovšem také k větší diverzifikaci prodejnosti dokončených rodinných domů podle standardu vybavení a kvality provedení. Podle statistického modelu HB Index vzrostly ceny rodinných domů od 2. čtvrtletí 2016 do 3. čtvrtletí 2018 o 12 %, což by odpovídalo růstu ceny dle znaleckého posudku č. [redacted] na 1 687 199 Kč. Vzhledem ke specifičnosti oceňované nemovitosti byla zvolena výsledná hodnota podle srovnávací metody ocenění, která umožňuje lépe zohlednit jednotlivé parametry oceňované nemovitosti. Z vyjádření znaleckého ústavu k námitkám žalobce, že porovnávané nemovitosti jsou každá z jiného kraje a tato skutečnost v porovnávací metodě chybí a není vyjádřena koeficientem, a že cenové rozdíly v jednotlivých krajích jsou markantní, např. Středočeský a Jihočeský patří mezi nejdražší a nelze je porovnávat s minimálním koeficientem, odvolací soud zjistil, že rozdílné lokace ve srovnávací metodě byly zohledněny koeficientem místa, jak plyne ze strany 28 znaleckého posudku. Určení koeficientu místa vychází ze zásadních parametrů, jako jsou počet obyvatel, občanská vybavenost v okolí, vzdálenost od okresního města, vzdálenost od krajského města, což je zpracováno v připojené tabulce hodnocení lokalit, z které koeficient místa vychází.

16. Z výslechu zpracovatele znaleckého posudku při odvolacím jednání odvolací soud zjistil, že k obvyklé ceně, tedy ceně na úrovni tržní hodnoty došli srovnávací metodou za pomoci korekčních koeficientů, pro účel stanovení obvyklé ceny bylo použito 5 vzorků, z toho v případě dvou šlo již o domy, které byly prodány, vyšli proto z prodejní ceny a u 3 dalších, s nimiž porovnávali předmětnou nemovitost, šlo o nabídkové ceny, které ve všech třech případech snižovali o 10 %. Oproti reviznímu znaleckému posudku zpracovávanému pro okresní soud vyšli z jiných nemovitostí, neboť šlo o nové nabídky, které lépe reflektují tržní prostředí. Od doby aktualizace znaleckého posudku v září 2018 do současné doby ceny nemovitostí stagnují, a to zejména s ohledem na poslední regulaci České národní banky. V případě posuzované nemovitosti je pro účely stanovení obvyklé ceny podstatná typologie domu a jeho poloha. Jde o typový dům OKAL stavěný v 80. letech, o nichž platí, že mají dobrou dispozici a nekvalitní provedení. V bližším okolí předmětných nemovitostí nebyl žádný srovnatelný dům, který by se prodával, nalezen, jde o domy s dřevěnou konstrukcí, které se příliš často neprodávají.

17. Až na výše uvedené výjimky, ohledně nichž bylo dokazování doplněno, vychází odvolací soud ze skutkových zjištění okresního soudu.

18. Pokud jde o první odvolací námitku žalované směřující ke zpochybnění obvyklé ceny určené revizním znaleckým posudkem je třeba uvést, pro účely řízení o vypořádání zaniklého společného jmění manželů, se stanoví cena nemovitostí jako cena v místě obvyklá v době rozhodování soudu, kdy je však třeba vycházet ze stavu nemovitostí v době zániku společného jmění manželů (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu 22 Cdo 4089/2011). Pokud jde o předmětné nemovitosti, okresní soud vyšel (poté, co v řízení byl vypracován znalecký posudek ke stanovení obvyklé ceny Ing. Škorpilem, který stanovil částkou 1 500 000 Kč, dále znalecký posudek vypracovaný Ing. Brabcem, který dospěl k obvyklé hodnotě nemovitostí 1 570 000 Kč, a kdy žalobcem byl předložen znalecký posudek zpracovaný Ing. Rejnem, který určil obvyklou cenu 1 550 000 Kč), z revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu 1. Znalecká a.s., který stanovil obvyklou cenu nemovitostí ku dni 15. 10. 2016 částkou 1 507 000 Kč. Pouze vzhledem k době, která uplynula od zpracování revizního znaleckého posudku (září 2016) a obecně známé skutečnosti o růstu tržních cen v období roku 2017 a 2018, což bylo potvrzeno i znaleckým ústavem, přikročil odvolací soud k aktualizaci tržní ceny znaleckým posudkem, jímž bylo doplněno odvolací řízení a jehož závěry jsou již výše popsány, a odvolací soud vycházeje z citované zásady, že je třeba vycházet ze stavu nemovitostí v době zániku společného jmění manželů, ale z ceny v místě obvyklé v době rozhodování soudu, vyšel z ceny stanovené znaleckým posudkem znaleckého ústavu k září 2018, vzhledem k tomu, že od té doby, jak bylo zjištěno z výslechu znalce, ceny nemovitostí stagnují, takže cena stanovená částkou 1 759 000 Kč je cenou tržní, za niž jsou předmětné nemovitosti k okamžiku rozhodování odvolacího soudu prodejné.

19. Druhou odvolací námitku žalované totiž, že okresní soud nesprávně nezahrnul mezi aktiva SJM stavební spoření účastníků odvolací soud nesdílí. Podle již dlouhodobé judikatury Nejvyššího soudu ČR může soud v řízení o vypořádání společného jmění manželů vypořádat jen ten majetek, nároky či hodnoty tvořící společné jmění manželů, které účastníci navrhli k vypořádání soudním rozhodnutím do 3 let od jeho zániku. Pokud tak neučiní, platí nevyvratitelná právní domněnka založená o movitých věcech na faktickém držení, u nemovitosti na podílovém spoluvlastnictví a totéž platí přiměřeně o ostatních majetkových právech, pohledávkách a závazcích společných manželům. Touto domněnkou je vypořádáno SJM ze zákona, takže soud již žádné vypořádání provádět nemůže.

20. V daném případě zaniklo společné jmění účastníků právní mocí rozvodu, tj. 21. 4. 2008, nárok na vypořádání stavebního spoření účastníků však žalovaná učinila až v podání z 28. 1. 2013 (č.l. 187), tedy po uplynutí 3leté lhůty, která skončila 21. 4. 2011. Bylo přitom pouze v dispozici žalované, aby nárok uplatnila včas. Žalovaná tvrdí, že tento nárok uplatnila v podání z 23. 8. 2010, v němž se však o stavebním spoření zmiňuje pouze v té souvislosti, že se jím podílela na chodu domácnosti od března 2007 do dubna 2008, stejně jako zálohami na elektrickou energii či pojistkou na dům. Nelze ze zmíněného podání žalované však dovodit, že je navrhla k vypořádání. Krajský soud proto shodně s okresním soudem považuje tento požadavek žalované za opožděně uplatněný.

21. Námitce žalované týkající se vypořádání pohledávky GE Money Bank dnes MONETA Money Bank vzniklé na základě hypotečního úvěru, kterou žalovaná ještě rozvádí ve svém závěrečném návrhu, tedy že by k její tíži neměly jít zaplacené úroky na hypotéce, tj. částka 228 334,09 Kč a předmětem vypořádání by měla být pouze částka jistiny hypotéky, tj. 509 356,40 Kč, nelze přisvědčit. Nejvyšší soud se k otázkám vypořádání příslušenství společného dluhu v řízení o vypořádání SJM vyjádřil v rozsudku ze dne 3. 10. 2006 sp. zn. 22 Cdo 14/2006 uveřejněném v časopise Právní rozhledy, 2007, č. 3, 113 a obsah uvedeného rozhodnutí vystihuje závěr, podle kterého mj. stal-li se předmětem vypořádání společného jmění manželů ke dni, kdy o něm rozhoduje soud dosud neuhrazený úročený dluh účastníků, vypořádá soud nejen splatnou část dluhu, včetně úroků ode dne zániku společného jmění manželů do dne rozhodnutí, ale i jeho příslušenství – úroky, které k dluhu přirostou teprve v budoucnu. Není-li ke dni vypořádání společného jmění manželů dluh účastníků uhrazen, přikáže jej soud k úhradě některému

z účastníků ve výši dané ke dni rozhodování soudu, tj. včetně do té doby již kapitalizovaného příslušenství (úroků). Uvedený závěr byl odrazem argumentace, podle které ustálené soudní praxi také odpovídá, že byl-li společný dluh účastníků splacen až po zániku jejich společného jmění, pak v případě, že byl splacen před rozhodnutím soudu o vypořádání, žádnému z účastníků se k zaplacení nepřikazuje, tj. v souladu se zásadou, že lze přikázat jen existující majetek; nelze tedy rozhodnutím soudu přikazovat již uhrazený dluh či zaniklou pohledávku, stejně jako zničenou věc. Pokud se však některý z manželů po rozvodu manželství podílel na zaplacení společného dluhu již ze svých výlučných prostředků, má právo na jejich náhradu ve smyslu § 149 odst. 2 věty druhé občanského zákoníku. To se pak promítne do výroku o povinnosti jednoho z manželů zaplatit určitou částku druhému na vyrovnání jejich podílů, tzn. že u dosud nevyrovnaných společných dluhů a pohledávek účastníků je na místě, aby soud ve výroku o jejich vypořádání promítnul jejich výši v době, kdy k vypořádání dochází, při současném zohlednění toho, co který z účastníků na sporný dluh zaplatil, eventuálně co na společné pohledávce získal, a aby rozhodl i o příslušenství vypořádané částky. Obdobně z usnesení Nejvyššího soudu 28 Cdo 4036/2010 vyplývá, že dojde-li ke splacení společného dluhu manželů až po zániku společného jmění manželů zásluhou jednoho z nich z jeho výlučných prostředků, přísluší mu právo na jejich náhradu ve smyslu § 149 odst. 2 věta druhá občanského zákoníku s tím, že tato skutečnost by se měla promítnout do rozhodnutí o povinnosti jednoho z manželů zaplatit určitou částku druhému na vyrovnání jejich podílů v rámci vypořádání SJM. Z uvedených rozhodnutí stejně tak jako z rozsudku, na který žalovaná poukazuje v odvolání i v závěrečném návrhu 22 Cdo 702/2016 je tak zřejmé, že je třeba vypořádat nejen jistinu, ale i úroky ode dne zániku společného jmění manželů do dne rozhodnutí a rovněž úroky, které k dluhu přirostou teprve v budoucnu. Tyto ovšem tím způsobem, že se toliko obecně přikážou k úhradě oběma manželům či jen některému z nich a nedochází tedy ke stanovení jejich konkrétní výše ani k zanesení příslušenství do výpočtu o vypořádacím podílu. Je proto třeba vypořádat jak jistinu, která byla na hypoteční úvěr od právní moci rozsudku o rozvodu manželství do doby rozhodnutí odvolacího soudu uhrazena, tak úroky, které byly uhrazené za tuto dobu, stejně jako další platby, které jsou s hypotečním úvěrem spojeny, a protože dluh na hypotečním úvěru je úzce spjat s nemovitostí přikázanou žalobci, který s přikázáním dluhu souhlasí, byl okresním soudem správně hypoteční úvěr přikázán žalobci k jeho výlučné úhradě, a to včetně úroků, které k úvěru do budoucna přirostou a dalších plateb a odvolacím soudem byl tento výrok změněn pouze v důsledku aktualizace výše nesplaceného zůstatku na hypotečnímu úvěru ku dni 9. 3. 2019. K námitce žalované, že nemohla ovlivnit výši úroků z hypotečního úvěru po zániku společného jmění manželů, je třeba uvést, že hypoteční úvěr je smluvním závazkem převzatým oběma manžely za trvání manželství, dlužníky zůstali oba účastníci i po zániku společného jmění manželů a z tohoto titulu bylo právem i povinností obou manželů se o tento dluh nadále starat. Nejde tedy o důvodnou námitku, pro kterou by úroky zaplacené žalobcem po rozvodu manželství neměly být předmětem vypořádání, když zároveň nejde ani o situaci, která by odůvodňovala závěr o zavinění žalobce na nadměrném zadlužení společného jmění manželů, jak předestírá v závěrečném návrhu žalovaná.

22. Otázkou zavinění účastníka na nadměrném zadlužení společného jmění manželů se zabývá podrobně rozsudek Nejvyššího soudu 22 Cdo 5384/15, v němž je zdůrazněno, že případné zavinění jednoho z účastníků na nadměrném zadlužení společného jmění manželů by se mělo odrazit v nerovnosti podílů účastníků na vypořádávaném společném jmění manželů, s tím že důvodem pro disparitu přitom nemá být bez dalšího zadlužení společného jmění manželů jedním z manželů, nýbrž takové zadlužení by mělo být doprovázeno „lehkomyslností přebírání závazků“ či „nehospodárností“. Zároveň citované rozhodnutí zdůrazňuje, že pro účely disparity se v zásadě přihlíží jen k okolnostem, které nastaly za trvání manželství (výjimečně v případě potřeb nezletilých dětí i k okolnostem, které existují ke dni rozhodování soudu o vypořádání SJM). Žalovaná však poukazuje na „zavinění“ žalobce spočívající ve sjednání nevýhodného úroku z hypotečního úvěru v období po zániku manželství, a proto k případné disparitě týkající se vypořádání úroků z hypotečního úvěru nelze přihlížet.

23. K námitce žalované, že okresní soud nezohlednil úroky z hypotečního úvěru, které v daňovém přiznání uplatňoval žalobce, odvolací soud uvádí, že tuto skutečnost žalovaná netvrdila za řízení před okresním soudem, ale poprvé až v odvolání proti napadenému rozsudku a nelze jí proto s ohledem na ust. § 205a odst. 1 o.s.ř. v odvolacím řízení s úspěchem uplatnit, neboť o povinnosti tvrdit všechny rozhodné skutečnosti a označit k nim důkazy před vyhlášením rozsudku soudem I. stupně byli účastníci okresním soudem řádně poučeni (§ 119a odst. 1 o.s.ř.).

24. Rovněž další odvolací námitka žalované, kterou se domáhá změny rozsudku ve výroku V a požaduje změnit úvěrové podmínky hypotečního úvěru dané úvěrovou smlouvou uzavřenou se společností GE Money Bank a.s. o hypotečním úvěru, reg. č. [redacted] tak, aby žalovaná nebyla účastníkem této smlouvy, není důvodná. Nezbývá než opakovat, že vypořádání společného jmění manželů nemá vůči věřiteli, tj. hypoteční bance účinky a proto pokud podle smlouvy jsou dlužníky oba manželé, zůstanou jimi i nadále bez ohledu na způsob vypořádání (srov. rozsudek sp. zn. 22 Cdo 702/2016). Výrok V. rozsudku okresního soudu byl proto jako věcně správný potvrzen.

25. K další odvolací námitce žalované, že závěr okresního soudu o tom, že vypořádání společného jmění manželů prodejem předmětných nemovitostí je nevhodným způsobem, považuje za nesprávný, odvolací soud odkazuje na opět již dlouhodobou judikaturu Nejvyššího soudu, např. rozsudek 22 Cdo 1399/2004 či 22 Cdo 702/16, v nichž je vysvětleno, že společné jmění manželů nelze vypořádat nařízením prodeje věci ve společném jmění a rozdělením výtěžku, neboť oba manželé jsou vlastníky celé věci a nelze hovořit o podílu každého z nich na takové věci, z čehož vyplývá, že vypořádáním SJM přikázáním nemovitosti do vlastnictví jednomu z manželů se nedostává tomuto manželovi nic více, než co by mu již dříve nenáleželo. Podstatným argumentem je však to, že pokud soud rozhoduje podle § 142 odst. 1 a 2 občanského zákoníku o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k věci, pak teprve právní mocí takového rozsudku dochází současně k zániku tohoto vztahu a jeho vypořádání. Z toho však také plyne, že nařídí-li soud při zrušení podílového spoluvlastnictví k nemovitosti jejich vypořádání prodejem a k prodeji nedojde, pak spoluvlastnictví stále trvá. Naproti tomu bezpodílové spoluvlastnictví manželů a nyní stejně i společné jmění manželů zaniklo se zánikem manželství. Je-li podán návrh na vypořádání SJM k nemovitostem podle § 150 odst. 3 občanského zákoníku, soud tak vypořádává již zaniklý spoluvlastnický vztah. Toto ustanovení je kogentní povahy a ze zákona vyplývá povinnost soudu takový vztah vypořádat. Není proto možné, aby soud vypořádal SJM tak, že nařídí prodej nemovitosti, u něhož nelze vyloučit, že nebude realizován, tedy že nemovitosti nebudou prodány a nebude výtěžek, který by bylo lze mezi účastníky rozdělit. Pak by k vypořádání účastníků soudem nedošlo a takový stav zákon nepředpokládá. Nelze zároveň uvažovat ani o tom, že nemovitosti, pokud by se jej nepodařilo prodat, přešly do podílového spoluvlastnictví účastníků podle § 149 odst. 4 občanského zákoníku (od 1. 8. 1998 § 150 odst. 4 občanského zákoníku), neboť uvedená domněnka se vztahuje jen na případy, kdy k vypořádání nedošlo dohodou ani rozhodnutím soudu. Proto byl rozsudek okresního soudu ve výroku VI rovněž jako věcně správný potvrzen.

26. Odvolací soud konečně nemůže přisvědčit ani poslední odvolací námitce žalované vytýkající rozsudku okresního soudu, že nezohlednil částky, které vynaložila po rozvodu manželství na své bydlení a tento nárok vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí. Je třeba uvést, že usnesení o vyloučení věci k samostatnému projednání a rozhodnutí podle § 112 odst. 2 občanského soudního řádu je usnesením, které upravuje vedení řízení a proti takovému usnesení není podle § 202 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu odvolání přípustné. Nad to nepochybně nejde o nárok, který by mohl být předmětem společného jmění manželů, který definuje § 143 občanského zákoníku, neboť závazek vzniklý žalované z nájemní smlouvy nevznikl za trvání manželství.

27. Při výpočtu částky, kterou je povinen žalobce žalované zaplatit na vypořádání zaniklého společného jmění manželů je třeba vyjít z ustanovení § 149 odst. 2 občanského zákoníku, podle něhož zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že

podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem. Způsob výpočtu vnosu (investice) při vypořádání SJM ze zákonné úpravy nevyplývá, mechanismy výpočtu, kterým se postupuje při zohlednění investice (vnosu) při vypořádání SJM nastavila soudní praxe a základním pravidlem je, že to, co každý z manželů vynaložil na společný majetek ze svého, mu má být uhrazeno ze společného majetku; druhým manželem však jen ve výši odpovídající poměru velikosti podílu, kterého se každému z nich dostává ze společného majetku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu z 28. 11. 1969 sp. zn. 8 CZ 3669 uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 57/1970, který převzala i současná judikatura, navázala na něj a v rozsudku 22 Cdo 4072/2010 Nejvyšší soud vysvětlil, že pohledávka toho z manželů, který ze svého výlučného majetku něco vynaložil na majetek ve společném jmění manželů, nesměřuje vůči druhému z manželů, ale vůči celé mase společného jmění, jehož hodnota je nižší o výši vnosu). Proto při stanovení výše vyrovnávacích podílů nelze hodnotu vnosu odečítat od částky, kterou by měl účastník druhému zaplatit.

28. Po zohlednění těchto závěrů představuje celková hodnota aktiv zaniklého SJM účastníků k vypořádání částku 1 817 000 Kč sestávající z hodnoty nemovitostí ve Skalici u České Lípy zapsaných na LV č. [redacted], pračky, myčky a ledničky v hodnotě 20 000 Kč a automobilu [redacted] v hodnotě 38 000 Kč. Z této částky by při rovnosti podílů účastníků, když k aplikaci principu disparity podílů ani odvolací soud důvod neshledal, měl získat každý z účastníků částku 908 500 Kč. Z této částky připadá na žalovanou pouze 38 000 Kč, rozdíl mezi aktivy účastníků tedy činí 1 779 000 Kč ve prospěch žalobce. Od celkové hodnoty společného jmění manželů, tj. částky 1 817 000 Kč je nutné odečíst jednotlivé vnosy. Částka 1 817 000 Kč musí proto být snížena o vnos žalobce 835 674,60 Kč a vnos žalované 37 194 Kč, tedy dohromady 872 868 Kč (vnos žalobce sestává z úhrady společných závazků účastníků ve výši 8 629,95 Kč České spořitelně, a.s., 41 852,16 Kč GE Money Bank a.s., 780 192 Kč Moneta Money Bank a.s. a 5 000 Kč Home Credit Finance a.s. po zániku SJM). Rozdíl těchto hodnot je určující pro základní vyčíslení výše podílu pro každého z účastníků, při rovnosti podílů je to polovina částky 944 132,05 Kč, tj. 472 066 Kč. K podílu žalobce ve výši 472 066 Kč je třeba přičíst výši jím realizovaného vnosu, tj. 835 674,60 Kč, tj. celkem 1 307 740 Kč, k podílu žalované 472 066 Kč je třeba přičíst vnos žalované ve výši 37 194 Kč, součet těchto částek představuje 509 260 Kč a ve svém souhrnu částky 1 307 740 Kč a 509 260 Kč se rovnají celkové hodnotě aktiv společného jmění, tj. 1 817 000 Kč. Pokud jde o vyčíslení konkrétního vypořádacího podílu, žalobce při vypořádání získává věci v hodnotě 1 779 000 Kč a činí-li jeho vypořádací podíl 1 307 740 Kč, měl by žalované vyplatit rozdíl těchto částek, což je 471 260 Kč, pokud by předmětem vypořádání nebyla žádná pasiva.

29. V řízení však byl žalobci přikázán k úhradě ještě dluh ve výši 216 138 Kč (207 939,06 Kč na jistině a 8 199,11 Kč na úrocích) na hypotečním úvěru. Protože i na úhradě dluhu se účastníci podílejí stejným dílem, je žalovaná povinna nahradit žalovanému částku odpovídající polovině tohoto dluhu, tj. 108 069 Kč. Odečtením této částky od vypořádacího podílu žalované vychází částka 363 191 Kč jako částka, kterou má žalovaná obdržet od žalobce na vypořádání zaniklého společného jmění manželů (srov. ohledně způsobu výpočtu vypořádacího podílu usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 4509/2011).

30. Odvolací soud z výše uvedených důvodů proto rozsudek okresního soudu změnil ve výroku IV. a dále ve výroku I., kterým přikázal do výlučného vlastnictví žalobce nejen nemovité věci, ale též myčku, pračku a ledničku, neboť tyto zůstaly po zániku společného jmění manželů v držení žalovaného a změnil rozsudek okresního soudu i ve výroku III., tento pouze v důsledku jiné aktuální výše hypotečního úvěru, kterou odvolací soud zjistil ze zprávy Moneta Money Bank, jak bylo vysvětleno shora (§ 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.). Jinak byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen ve výroku II., kterým byl přikázán automobil do výlučného vlastnictví

žalované neboť zůstal v jejím držení a ve výrocích V. a VI. z důvodů výše vysvětlených (§ 219 o.s.ř.).

31. Při změně napadeného rozsudku bylo třeba znovu rozhodnout i o nákladech řízení před soudem I. stupně (§ 224 odst. 2 o.s.ř.).

32. Protože i při rozhodování o náhradě nákladů řízení ve sporech o vypořádání společného jmění manželů se vychází z principu procesního úspěchu ve věci (§ 142 o.s.ř.), jakožto základního pravidla rozhodování o náhradě nákladů řízení, zabýval se odvolací soud procesním úspěchem účastníků ve věci. Procesní úspěch je třeba posuzovat podle více hledisek, je třeba vzít v úvahu výsledek řízení a poměřit jej s návrhy stran v průběhu řízení, je nutné přihlédnout i k výši požadované a skutečně přiznané výše vypořádacího podílu a zohlednit výsledek sporu mezi účastníky o to, které věci náleží do společného jmění manželů a které nikoliv. Rovněž je třeba přihlédnout k tomu, jestliže některý z účastníků odmítl před zahájením sporu bez ospravedlnitelného důvodu o vypořádání SJM vůbec jednat a znemožnil tak mimosoudní vypořádání.

33. V posuzovaném případě žalobce od počátku řízení navrhoval, aby nemovité věci byly přikázány do jeho výlučného vlastnictví, automobil do výlučného vlastnictví žalované s tím, že žalované vyplatí vypořádací podíl v částce 351 000 Kč, v žalobě navrhl stejný způsob vypořádání s tím, že převezme hypoteční úvěr a další dva úvěry a vyplatí žalované 280 000 Kč. Při prvním jednání okresního soudu na svých stanoviscích setrval a jako vypořádací podíl navrhl částku 350 000 Kč, v závěrečném návrhu částku 316 000 Kč. Žalovaná v předprocesním stádiu požadovala, aby jí žalobce na vypořádání uhradil částku 400 000, respektive 600 000 Kč za situace, kdy nejprve souhlasila s přikázání nemovitých věcí do výlučného vlastnictví žalobce a automobilu do svého výlučného vlastnictví s tím, že bude vyvázána z hypotéky a na vypořádání jí bude žalobcem vyplaceno 558 000 Kč, v průběhu řízení (v podání na č.l. 337) navrhla vypořádat nemovité věci nařízením jejich prodeje a na tomto návrhu následně setrvala, stejně jako na návrhu, aby byla vyvázána z hypotéky. Po věcné stránce byla sporná mezi účastníky především hodnota nemovitých věci. Z tohoto důvodu bylo ve věci nařízeno vypracování 4 znaleckých posudků. Žalovaná neúspěšně učinila předmětem vypořádání částek, které vynaložila na své bydlení od roku 2008 do května 2018 ve výši 571 027 Kč a vznesla ohledně této částky námitku započtení, neúspěšně, resp. opožděně uplatila nárok na vypořádání stavebního spoření, nesouhlasila s vypořádáním již zaplacených úroků na hypotéce v částce 228 334 Kč s tím, že předmětem vypořádání by se měla stát pouze částka jistiny hypotéky. V závěrečném návrhu proto jako částku, kterou požaduje zaplatit na vypořádacím podílu, navrhla alternativně ve výši 870 500 Kč, případně 505 000 Kč, resp. 391 000 Kč.

34. Odvolací soud zohlednil návrhy účastníků v průběhu řízení, přihlédl k výši požadované i skutečně přiznané výše vypořádacího podílu i jednotlivým podstatným dílčím hodnotám, které účastníci k vypořádání navrhovali či naopak je navrhli nevypořádat a dospěl k závěru, že vzhledem k částce, kterou již na počátku řízení a i v předprocesním stádiu žalobce navrhoval k vypořádání pro případ, že mu budou přikázány nemovité věci a žalované bude přikázán automobil, když tato částka se velmi blíží částce, k jejíž výplatě byl žalobce odvolacím soudem žalované zavázán, dále k tomu, že žalovaná nebyla úspěšná se svým návrhem na vypořádání nemovitých věcí jejich prodejem a rozdělením výtěžku, neúspěšně navrhla vypořádání nákladů, které vynaložila na náhradní bydlení od roku 2008, jakož i vypořádání stavebního spoření, které uplatnila opožděně a neúspěšná byla i pokud jde o požadavek vypořádat pouze jistinu hypotečního úvěru nikoliv úroky a neuspěla ani se svým požadavkem na vyvázání z hypotečního úvěru, je převažující úspěch na straně žalobce.

35. Vzhledem k úspěchu žalobce ve věci má žalobce právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly. S ohledem na to, že účastníci do sporu vstoupili za účinnosti vyhlášky č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem, vzal odvolací soud v úvahu stránku legitimního očekávání účastníků, když vyšel z usnesení Ústavního soudu

IV. ÚS 3559/15, podle něhož je na místě poskytnout legitimnímu očekávání účastníka řízení ochranu a rozhodnout o nákladech řízení v intencích § 136 občanského soudního řádu, tedy na základě volné úvahy soudu s tím, že při této úvaze lze vycházet i částky vypočtené podle zrušené vyhlášky č. 484/2000 Sb., neboť určení výše nákladů právního zastoupení podle vyhlášky 177/1996 Sb. (advokátní tarif) by znamenalo nezanedbatelné zvýšení těchto nákladů. Odvolací soud proto vyšel při úvaze o spravedlivé výši náhrady nákladů řízení ze zrušené vyhlášky 484/2000 Sb., neboť řízení bylo zahájeno 6. 6. 2010 a zmíněná vyhláška byla zrušena nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 25/2012 až dne 17. 4. 2013 a její zrušení nelze přičítat žalované k tíži.

36. Podle § 4 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb., při vypořádání společného jmění manželů se sazba odměny stanoví podle § 3. Podle § 4 odst. 3 téže vyhlášky ve věcech vypořádání společného jmění nebo jiného majetku manželů se za předmět řízení považuje polovina hodnoty vypořádávaného majetku a závazků, popř. dalších hodnot.

37. V posuzovaném případě činila hodnota vypořádávaného majetku, tedy aktiv, závazků a vnosů celkem 2 906 005 Kč, jedna polovina této částky představuje 1 453 002 Kč.

38. Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky není-li stanoveno jinak, ve věcech, v nichž je předmětem řízení zaplacení peněžité částky nebo jiné penězi ocenitelné plnění přes 200 000 Kč do 10 000 000 Kč činí odměna částku 41 300 Kč a 2 % z částky přesahující 200 000 Kč, což v daném případě je 25 060 Kč, tj. celkem 66 360 Kč (41 300 + 25 060). Žalobce má proto právo na náhradu nákladů řízení v této výši za řízení před okresním soudem zvýšené o 6 000 Kč, které zaplatil na zálohách na znalecké posudky. Na nákladech odvolacího řízení jde o paušální odměnu ve stejné výši zvýšenou o žalobcem uhrazenou zálohu na revizní znalecký posudek ve výši 2 000 Kč (§ 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř.).

39. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu ke státu vyplývá z ust. § 148 odst. 1 občanského soudního řádu, když žalovaná, která ve věci nebyla úspěšná, byla osvobozena od soudních poplatků a náklady vzniklé státu vyplacením znalečného v odvolacím řízení jí proto nemohly být k náhradě uloženy.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání.

Lze proti němu podat dovolání prostřednictvím advokáta do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, u Okresního soudu v České Lípě, ale pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Liberec 16. dubna 2019

JUDr. Jarmila Potužáková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Böhmová.

Michaela Böhmová
Digitálně podepsal Michaela Böhmová
Datum: 2019.05.13 13:44:42 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.07.2019. Připojení doložky provedl/a Tereza Urbanová dne 16.12.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Cholastovou ve věci

žalobce: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, IČO 72080043
sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec

proti
žalované: [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Vogelem
sídlem Sokolovské nám. 312/1, 460 01 Liberec

o určení neúčinnosti darovací smlouvy

takto:

I. Určuje se, že darovací smlouva ze dne 8. 8. 2011, s právními účinky vkladu práva ke dni 8. 8. 2011, vkladem práva povoleným pod č. j. [redacted] registrovaná Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa, kterou dárce [redacted], bytem [redacted] daroval žalované [redacted] bytem tamtéž, budovu č. p. [redacted] která je součástí pozemku p. č. [redacted] pozemek p. č. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří), pozemek p.č. [redacted] (zahrada), pozemek p. č. [redacted] (ostatní plocha), pozemek p. č. [redacted] (ostatní plocha), katastrální území Arnultovice u Nového Boru, obec Nový Bor, vše zapsáno na listu vlastnictví č. [redacted] v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa, je vůči žalobci neúčinná.

II. Žalovaná je povinna nahradit státu na soudním poplatku částku ve výši 2.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mája Vagačová

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 14. 12. 2012, která byla soudu doručena téhož dne, domáhal určení neplatnosti darovací smlouvy uzavřené mezi [redacted] nar. [redacted] (dále jen „[redacted]“) jako dárcem a žalovanou jako obdarovanou. Žalobce v řízení tvrdil existenci pohledávek za [redacted] v podobě nedoplatků na daních a nezaplacené příslušenství daní vyměřené rozhodnutími – dodatečný platební výměr ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] platební výměr na úrok z prodlení ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] měl na žalovanou jako jeho matku darovací smlouvou ze dne 8. 8. 2011 převést nemovitosti – budovu č.p. [redacted] která je součástí parcely p.č. [redacted] parcelu p.č. [redacted] parcelu č.p. [redacted] č.p. [redacted] č.p. [redacted] katastrální území Arnultovice u Nového Boru, obec Nový Bor, vše zapsáno na LV č. [redacted] vedeného u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa (dále jen „***předmětné nemovitosti***“). Vklad práva byl zapsán v katastru nemovitostí dne 19. 8. 2011. Usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 8. 2010 byl nařízen výkon rozhodnutí prodejem předmětných nemovitostí pro jiné závazky [redacted] dále měly být u zdejšího soudu podány návrhy na zřízení soudcovského zástavního práva. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná jako matka [redacted] znala celkovou majetkovou situaci svého syna, věděla o jeho závazcích, darovací smlouva měla být uzavřena za účelem zkrácení věřitelů včetně žalobkyně, bylo znemožněno uspokojení jejich pohledávek. Úmysl [redacted] musel být žalované znám, z daných okolností je zřejmé, že neměla nastat situace, že by při náležité pečlivosti nemohla žalovaná úmysl syna poznat.

2. Žalovaná v řízení tvrdila, že o žádných platebních výměrech syna nevěděla, syn totiž žije na adrese [redacted] (dle vyjádření ze dne 2. 4. 2013), v poslední době mezi nimi neměly být dobré vztahy. Syn měl v souvislosti s touto žalobou žalované uvést, že stal obětí podvodu, dne 16. 9. 2011 podával trestní oznámení, na jehož obsah žalovaná odkazuje s tím, že syn měl zájem na uzavření dodavatelských smluv s dalšími subjekty, jednal se společností RD construction s.r.o. „v likvidaci“, IČO 27801322 (dále jen „***RD construction***“), zastoupenou [redacted] který při jednáních předložil živnostenský list, syn si měl vyhotovit kopii občanského průkazu. S panem [redacted] se většinou scházel otec syna [redacted] (dále jen [redacted] bylo uzavřeno několik smluv o dílo, na jejichž základě došlo k provedení práce na akcích Zbudov a Stará Obora, při prováděných kontrolách bylo zjištěno, že lidé od společnosti na akcích pracují, po dokončení prací byly všechny daňové a účetní doklady byly založeny do účetnictví a zaúčtovány. Později měl být syn kontaktován Finančním úřadem v Novém Boru ohledně faktur vystavených společností RD construction, která prý neměla žádné práce pro syna dělat, nepřiznávat finanční prostředky od syna a neplatit z nich DPH a další daně. Syn nevěřil, neboť učinil veškeré kroky k tomu, aby dokázal, že došlo k uzavření smlouvy s dotčenou osobou, protože jednatel společnosti měl veškeré jejich doklady, razítko společnosti RD construction. Dle finančního úřadu se nemělo jednat o [redacted] ale o jinou osobu, která se měla za [redacted] vydávat, mělo se jednat o osobu [redacted] Žalovaná o dluzích syna nevěděla, v té době již byla vážně nemocná, měla a má různé zdravotní potíže, byla na operaci, léčí se s páteří, křečovými žilami, hrozila jí embolie. Syn s žalovanou nežije, navštěvují se jen občas, proto

nevěděla o obtížích s finančním úřadem. Co se týče předmětného darování, žalovaná si není vědoma toho, že by to mělo souviset s platebními výměry, protože jsou z prosince 2012, tj. cca půl roku poté, co spolu oba uzavřeli darovací smlouvu. Smlouva byla uzavřena z důvodu soukromých problémů syna s družkou, byly i neshody se splácením půjčky, kterou žalovaná poskytla synovi na zakoupení a předělání nemovitosti. Žalovaná není účetní syna, ani v jeho společnosti nijak nefigurovala.

Při jednání dne 1. 6. 2017 žalovaná doplnila, že ve firmě syna působila jako [redacted] V roce 2010 syn odešel od jeho rodiny, našel si novou družku, zcela zanevřel na původní rodinu, žalovaná se měla dozvědět, že syn chtěl byt prodat, proto byly z jejich strany požadovány zpět zapůjčené peníze, nakonec měla vzniknout dohoda, že se dům vrátí, aby v něm mohla bydlet původní družka a děti. Dále uvedla, že syn se vrátil, bydlí na adrese [redacted] s družkou.

3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 4. 3. 2013, č.j. 51 C 24/2012-50, bylo rozhodnuto, že v řízení bude na straně žalobce pokračováno s Finančním úřadem pro Liberecký kraj, se sídlem 1. máje 97, Liberec,neboť původní žalobce (Finanční úřad v Novém Boru) po zahájení dne 1. 1. 2013 zanikl zrušením podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky.

4. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že je jím prokazován stav evidovaný k 8. 8. 2011, jako vlastník předmětných nemovitostí je zapsán [redacted] jako nabývací titul je evidována kupní smlouva ze dne 30. 5. 2008 a kupní smlouva ze dne 16. 2. 2011. Není evidováno žádné omezení vlastnického práva. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že je jím prokazován stav evidovaný k 1. 12. 2011, jako vlastník předmětných nemovitostí je zapsána žalovaná, nabývacím titulem je smlouva darovací ze dne 8. 8. 2011. Není evidováno žádné omezení vlastnického práva.

Z darovací smlouvy soud zjistil, že je uzavřena mezi [redacted] jako dárcem (je taktéž označen jako syn) a žalovanou jako obdarovanou (je označena jako matka). [redacted] daruje předmětné nemovitosti žalované, které je jako obdarovaná přebírá do jejího výlučného vlastnictví. [redacted] prohlásil, že neví o žádných dalších skutečnostech, na které by měl v souvislosti se smlouvou zvláště upozornit. Smlouva je opatřena datem dne 31. 5. 2011, je podepsána, účastníci smlouvu vlastnoručně podepsali před ověřujícím orgán. Vlastnoruční podpis [redacted] byl legalizován dne 8. 8. 2011 Městským úřadem v Novém Boru, poř. č. legalizace [redacted] Vlastnoruční podepsání žalované bylo legalizováno dne 5. 8. 2011 před stejným úřadem, poř. č. legalizace [redacted] Katastrální úřad pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa zapsal vklad práva do katastru nemovitostí dne 19. 8. 2011 s právními účinky vkladu dne 8. 8. 2011, povoleno rozhodnutím čj. V – [redacted]

Z dodatečných platebních výměrů ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] soud zjistil, že jím Finanční úřad v Novém Boru doměřil [redacted] na dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2008 částku 359.136,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena na dani z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2009 částka 257.450,- Kč, č.j. [redacted] byla na dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2009 doměřena částka ve výši 385.700,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidané hodnoty za duben 2010 částkou 100.000,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidané hodnoty za květen 2010 částkou 100.000,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidané hodnoty za červen 2010 částkou 100.000,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidaného hodnoty za červenec 2010 částkou ve výši 100.000,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidané hodnoty za srpen 2010 částkou 40.000,- Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidané hodnoty za září 2010 částkou 220.000,-

Kč, č.j. [redacted] byla doměřena daň z přidané hodnoty za listopad 2010 částkou 188.333,- Kč. Všechny platební výměry byly doručovány [redacted]

Z platebního výměru ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] soud zjistil, že jím bylo [redacted] uloženo zaplacení úroku z prodlení za nesprávné uvedení skutečností rozhodných pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné daňové období, než do kterého příslušelo, a to v částce 9.398,- Kč. [redacted] měl uvést skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období (1. čtvrtletí roku 2009), než do kterého příslušely, a snížil tím daňovou povinnost za 4. čtvrtletí roku 2008.

Ze zprávy o daňové kontrole soud zjistil, že kontrolovaným daňovým subjektem byl [redacted] zpráva byla vyhotovena dne 7. 12. 2011 s tím, že předmětem kontroly byla daň z přidané hodnoty pod č.j. [redacted] byla zahájena dne 2. 2. 2011 , kontrolovanými daňovými obdobími bylo 4. čtvrtletí roku 2008, 2. a 3. čtvrtletí roku 2009, další část kontroly byla pod č.j. [redacted] zahájena dne 10. 5. 2011 a kontrola se týkala zdaňovacího období duben až září 2010 a měsíce listopad 2010, kontrola byla zahájena dne 10. 5. 2011. Správce daně dospěl po provedeném dokazování v případě faktur společnosti RD construction s.r.o., DIČ CZ27801322, za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2008, 2. a 3. čtvrtletí roku 2009 a měsíc listopad 2010, že [redacted] neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty, protože od jmenované společnosti nepřijal žádné zdanitelné plnění. V případě faktur dodavatele [redacted] DIČ CZ5507212370, správce zjistil, že v případě faktur za zdaňovací období měsíce duben – září 2010, byl [redacted] plátcem daně z přidané hodnoty do 13. 4. 2010 a poté byl nově zaregistrován k datu 23. 9. 1010, doklady však byly vystaveny neplátcem, nebyla splněna podmínka pro uplatnění nároku na odpočet daně ze strany [redacted] v případě dalších faktur za měsíce duben 2010 a září 2010 bylo zjištěno, že daňový subjekt [redacted] neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně, protože od [redacted] nepřijal žádné zdanitelné plnění. Zpráva o daňové kontrole byla projednána s [redacted] jako zástupcem daňového subjektu.

Z odvolání ze dne 4. 1. 2012 soud zjistil, že [redacted] prostřednictvím [redacted] podal odvolání proti platebním výměrům č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, neboť subdodavateli poskytli služby, práce byly provedeny, vyfakturovány a zaplaceny, vznikl proto nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění.

Z rozhodnutí o odvolání soud zjistil, že Finanční ředitelství v Ústí nad Labem zamítlo dne 4. 7. 2012, č.j. [redacted] odvolání [redacted] jako daňového subjektu proti rozhodnutí č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] a uvedená rozhodnutí byla potvrzena. Rozhodnutí bylo [redacted] doručeno dne 9. 7. 2012, rozhodnutí převzal osobně. Odvolací orgán dospěl k závěru, že [redacted] neprokázal přijetí stavebních prací právě od společnosti RD construction, proto nebyly naplněny podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty.

Z protokolu o výslechu svědka má soud za zjištěné, že n 21. 8. 2012 pan [redacted] vypověděl, že je jednatelem společnosti RD construction s.r.o., IČO 27801322, za společnost uzavíral smlouvy, společnost má aktuálně pouze jedno razítko, v minulosti bylo ještě jedno razítko bývalého společníka [redacted] měl plnou moc a mohl vystupovat za společnost,

žádná ztráta razítka nebyla hlášena, on sám má stejné razítko od zřízení společnosti roku 2007. [redacted] nezná, společnost s ním neměla a nemá žádný obchodní vztah, společnost se určitou dobu věnovala stavební činnosti, ale pouze v ostravském regionu. Finančním úřadem mu byly předloženy faktury pod hlavičkou společnosti, ale tyt nebyl nikdy v minulosti společností vystaveny. Ohledně předloženého OP svědek uvedl, že údaje sedí (kromě příjmení [redacted] a na fotografii na OP poznal svého bývalého zaměstnance [redacted] V době vystavení faktur již nebyl zaměstnancem společnosti.

Z oznámení o podezření ze spáchání trestného činu soud zjistil, že jím [redacted] prostřednictvím zástupce, která je zároveň zástupcem žalované v tomto řízení, oznámil podezření ze spáchání trestného činu vůči jeho osobě, má podezření, že nedošlo k řádnému zdanění finančních prostředků, podezření ze spáchání trestného činu padělání veřejné listiny či dokladu. Jemu samému byla způsobena velká škoda. Ze stížnosti ze dne 18. 7. 2012 má soud za zjištěné, že se [redacted] bránil usnesení KRPL- [redacted] kterým bylo zahájeno trestní stíhání jeho osoby pro přečin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

Z protokolu o ústním jednání soud zjistil, že dne 24. 3. 2011 se u Finančního úřadu v Novém Boru konalo jednání, kterého se za [redacted] zúčastnila [redacted] kterým bylo oznámen termín další kontroly dne 5. 4. 2011, šlo o místní šetření na adrese [redacted] Z dalšího protokolu o ústním jednání soud zjistil, že při jednání dne 13. 7. 2011 u Finančního úřadu v Novém Boru se jednání zúčastnila za [redacted] jako zástupce ve věci kontroly mimo jiné daně z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí 2008 a 1. až 4. čtvrtletí roku 2009.

5. Z výslechu svědkyně [redacted] soud zjistil, že před rokem 2011 žila v předmětných nemovitostech s [redacted] který si před rokem 2011 našel milenku, chtěl proto předmětné nemovitosti prodat, což však nechtěla tchýně (tj. žalovaná), která vše těžce nesla. Situace trvala přes rok, nyní (výslech svědkyně byl proveden dne 14. 11. 2017) v předmětných nemovitostech žije s [redacted] V době, kdy se [redacted] se svědkyní rozešel, byla na mateřské dovolené, „něco“ jí dávala, ale byla s tím 2x u soudu, vždy to stáhla, protože chtěla, aby se k ní [redacted] vrátil.

Z výslechu svědkyně [redacted] soud zjistil, že je babičkou [redacted] uvedla, že [redacted] v té době bydlela v předmětné nemovitosti, bála se vystěhování, po celou byla v předmětné nemovitosti. Svědkyně nevěděla, z jakých prostředků byly předmětné nemovitosti opravovány.

Z výslechu svědka [redacted] soud zjistil, že žalovaná je jeho matkou, [redacted] je jeho přítelkyně. Byli s přítelkyní chvíli od sebe, našel si jinou ženu, měla se jmenovat [redacted] příjmení si nepamatuje. Nepamatuje se, který to byl rok, byl pryč, v předmětné nemovitosti zůstala [redacted] pryč byl deset měsíců, jeden rok. O šetření finančního úřadu nic neví, v té době měl poradkyni [redacted] V době, kdy v předmětné nemovitosti nebydlel, do kanceláře nechodil, neměl myšlenky na práci, s podnikáním mu jinak pomáhal otec. V současné době opětovně žije v předmětné nemovitosti s družkou a dětmi.

Z výslechu svědkyně [redacted] soud ničeho nezjistil, mimo toho, že se jedná o sestru [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Mája Vagačová

Z výslechu svědka [redacted] soud zjistil, že je manželem žalované a jeho synem je [redacted] Jeho syn se v roce 2011 zamiloval do [redacted] holky, opustil rodinu a chtěl odcestovat do Anglie. V této době syn jako podnikatel do kanceláře nedocházel. [redacted] byla účetní syna, paní [redacted] byla daňová poradkyně. Svědek v roce 2011 založil společnost DUGOSTAV, vozidla z podnikání syna se převedla do majetku uvedené společnosti, protože syn měl pozastavenou činnost. V roce 2011, 2012 svědek měl generální plnou moc na syna. O žalované svědek uvedl, že nic neumí, neumí ani telefonovat, nevěděla nic o šetření finančního úřadu, nevěděla, kdo je paní [redacted] naopak finanční úřad měl vědět, kdo je [redacted]

Z výslechu svědka [redacted] soud zjistil, že žalovaná je jeho matkou a [redacted] je jeho bratrem, vypověděl, že v roce 2011 si bratr našel přítelkyni, on sám se mu snažil domluvit, bratr chtěl prodat předmětné nemovitosti. Svědek nevěděl, kdo zajišťoval darování, on sám to nějak zprostředkoval, bratu mu dal „papíry“. Žalovaná podnikání nerozumí.

Z účastnického výslechu žalované soud zjistil, že v předmětné nemovitosti byla dole kancelář syna a nahoře bydlel s družkou a dětmi, před vánoci syn odešel za jinou, chtěl prodat dům, najednou syn žalované sdělil, že jí dům vrátí, což učinil. Posléze se dal dohromady s družkou a před vánoci 2011 se vrátil do předmětné nemovitosti, narodilo se jim třetí dítě. Žalovaná dále uvedla, že má základní vzdělání, účetnictví a podnikání nerozumí.

6. Z nahlédnutí do zdejšího opatrovnického rejstříku soud zjistil, že [redacted] v roce 2013 podala návrh na úpravu výchovy a výživy, který dne 27. 6. 2016 vzala na ústním jednání zpět, protože dle sdělení jejího a [redacted] obnovili soužití a bydlí na adrese [redacted] Z dalšího protokolu o jednání ze dne 7. 1. 2014 soud zjistil, že se oba usmířili, další návrh byl proto vzat zpět.

Z obsahu trestního spisu 31 T 116/2013 soud zjistil, že Ing. Malec znaleckým posudkem č. [redacted] zjišťoval počet pracovníků potřebných k realizaci stavebních prací společnosti [redacted] na stavebních zakázkách. Dospěl k závěru, že v roce 2008 byl počet pracovníků společnosti 64, potřebný počet byl 109, v roce 2009 byl počet pracovníků 64, potřebný počet 113, v 1. ½ roku 2010 byl počet pracovníků 11, potřebný počet byl 11, v 2. ½ roku 2010 byl počet pracovníků 92, potřebný počet byl 152. K osobě [redacted] soud z obsahu trestního spisu zjistil, že byl ve výkonu trestu odnětí svobody v době od 20. 7. 2008 do 20. 3. 2009, a dále také od 19. 8. 2011 s datem výstupu 21. 9. 2013. V případě faktur vystavených za společnost RD construction pod č. [redacted] ze dne 6. 10. 2008, č. [redacted] ze dne 15. 10. 2008, č. [redacted] ze dne 2. 10. 2008, č. [redacted] ze dne 1. 11. 2008, č. [redacted] ze dne 26. 11. 2008, č. [redacted] ze dne 3. 12. 2008, č. [redacted] ze dne 5. 12. 2008 byl v době jejich vystavení ve výkonu trestu odnětí svobody. Policejní orgán v případě dalších faktur vystavených na jméno společnosti RD a v případě doby, kdy mělo dojít k předání finanční hotovosti, zjistil, že [redacted] již ve výkonu trestu odnětí svobody nebyl. Soud dále zjistil, že [redacted] byl opakovaně trestně stíhán, je osobou opakovaně soudně trestnou. V případě skutku, kdy se měl vydávat za jednatele výše uvedené společnosti [redacted] a obohatit se na úkor společnosti RD construction bylo trestní stíhání pro neúčelnost odloženo, za obdobné skutky byly na [redacted] podány obžaloby v roce 2012, 2015.

Z vyžádané části spisu finančního úřadu soud v návaznosti na důkazní návrh žalované soud zjistil, že [redacted] byl mimo prováděnou daňovou kontrolu zastoupen [redacted] pro účely daňové kontroly byl zastoupen daňovou poradkyní [redacted] za jejíž účasti bylo dne 5. 4. 2011 před finančním úřadem konáno ústní jednání pod č.j. [redacted] dne 6. 5. 2011 byla [redacted] vyrozuměna o konání svědecké výpovědi [redacted] a [redacted] Dne 10. 5. 2011 se jako zástupce [redacted]

[redacted] zúčastnila svědeckých výpovědí [redacted] Z úředního záznamu ze dne 2. 6. 2011 soud zjistil, že [redacted] změnil sídlo z ulice [redacted] v [redacted] na neuvedené jiné místo v [redacted] Z úředního záznam ze dne 2. 9. 2011,č.j. [redacted] soud zjistil, že [redacted] byl zástupcem [redacted] ve věci kontroly daně z přidané hodnoty za měsíce leden až září 2010, listopad 2010 až prosinec 2010. K 15. 9. 2011 byla [redacted] zástupcem [redacted] při daňové kontrole zahájené dne 2. 2. 2011 protokolem s č.j. [redacted] a při daňové kontrole daně z příjmu fyzických osob zahájení dne 10. 5. 2011 protokolem s č.j. [redacted] Dne 10. 8. 2011 správce daně telefonicky hovořil s [redacted] ohledně termínu ústního jednání pro seznámení se zjištěními z prováděné kontroly. Dne 26. 7. 2011 správce daně telefonicky jednal s [redacted] Dne 8. 12. 2011 byla s [redacted] projednána zpráva o daňové kontrole, dne 24. 10. 2011 [redacted] udělila plnou moc současnému zástupci žalované. Dne 30. 9. 2011 byly [redacted] zaslány písemnosti finančního úřadu, které [redacted] převzal osobně dne 3. 10. 2011 na adrese [redacted]

Ze zajišťovacího příkazu č.j. [redacted] ze dne 2. 11. 2011 soud zjistil, že Finanční úřad v Novém Boru uložil [redacted] povinnost složit jistotu na depozitní účet pro účely zajištění úhrady daně, která nebyly doposud stanovena, celkem se má jednat o jistotu ve výši 3.910.767,- Kč. Z odůvodnění soud zjistil, že správce daně dospěl k závěru, že daňový subjekt [redacted] se zbavil většiny obchodního majetku – předmětných nemovitostí a větší části vozového parku, má tím být odůvodněna obava, že daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi.

Z úředního záznamu č.j. [redacted] soud zjistil, že se jedná o úřední záznam o podnětu pro vydání zajišťovacího příkazu ze dne 5. – 7. 10. 2011 , neboť správce daně dospěl k závěru, že daňový subjekt [redacted] utlumil podnikatelskou činnost, má pouze pronajímat pracovní nářadí, pracovní stroje a vozidla společnosti DUGOSTAV [redacted] s.r.o., DIČ CZ248007958, jediným společníkem a jednatelem je [redacted] společnost byla do obchodního rejstříku zapsána dne 9. 2. 2011. [redacted] se měl dále zbavit většiny obchodního majetku darováním předmětných nemovitostí žalované, žalované mělo být darováno v únoru 2011 i vozidlo z obchodního majetku, vozový park byl v srpnu 2011 převeden ve prospěch společnosti DUGOSTAV. Správce daně výše uvedené dává do souvislosti s vědomostí daňového subjektu, že správce daně ověřuje rozsah plnění ve prospěch společnosti RD construction a od fyzických osob [redacted] a [redacted] Správce daně uvádí, že u výše dvou uvedených bylo první seznámení s konkrétními pochybnostmi správce daně dne 5. 4. 2011 a dne 13. 7. 2011.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 13. 7. 2011, č.j. [redacted] soud zjistil, že správce daně sdělil přítomné zástupkyni [redacted] pochybnosti ohledně přijatých faktur spol. RD Construction a fyzické osoby [redacted] za zdaňovací období roku 2010.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 5. 4. 2011, č.j. [redacted] soud zjistil, že správce daně při jednání dne 24. 3. 2011 sdělil přítomné [redacted] jako zástupkyni [redacted] termín provádění kontroly na adrese [redacted] předmětem bude místní šetření v objektu čp. [redacted] a daňová poradkyně byla vyzvána k předložení veškeré dokumentace týkající se úprav objektu [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Mája Vagačová

Z žádosti o poskytnutí součinnosti soud zjistil, že se jedná o žádost soudního exekutora ze dne 11. 8. 2010, a jedná se o žádost v souvislosti s vedenou exekucí nařízenou rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 10. 8. 2010, č.j. 25 EXE 3846/2010-9.

Z nesouhlasu ze dne 28. 2. 2017 soud zjistil, že jím [redacted] vyjadřuje nesouhlas s postupem Okresního státního zastupitelství v České Lípě s tím, že jeho vyjádření ze dne 6. 2. 2017 má být postoupení zdejšímu soudu jako obhajobu [redacted] neboť vůči jeho osobě není vedeno žádné trestní řízení. [redacted] namítá, že police a OSZ Česká Lípa nechce šetřit jednání [redacted] vůči jeho osobě.

Z žádosti o přezkoumání ze dne 1. 2. 2016 soud zjistil, že jím [redacted] žádá o opětovné provedené šetření v souvislosti s uváděným jednáním pana [redacted] kterým byl [redacted] uveden v omyl a vznikla mu velká škoda.

Z vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za období let 2008, 2009, 2010 a 2011, že žalovaná byla zaměstnána u [redacted] a její hrubá mzda činila za únor 2011 částku 800,- Kč, v lednu 2010 částku 1.524,- Kč, květnu 2010 částku 2.095,- Kč, v prosinci 2010 částku 1.565,- Kč, v listopadu 2009 částku 2.095,- Kč, v srpnu 2009 částku 2.286,- Kč, v červenci 2009 částku 1.913,- Kč, v červnu 2009 částku 2.182,- Kč, v březnu 2009 částku 1.818,- Kč, v únoru 2009 částku 2.000,- Kč, v lednu 2009 částku 2.193,- Kč, v prosinci 2008 částku 1.391,- Kč, v listopadu 2008 částku 1.600,- Kč.

7. Soud zamítl návrhy na provedení dokazování – a to výslech [redacted] dále pak z listinných důkazů neprovedl dokazování výpisy z telefonních hovorů, lékařskou zprávou, dotazem na OSSZ, nečinil důkaz protokolem o výslechu [redacted] V případě výslechu [redacted] a [redacted] jak byl jejich výslech navržen žalobcem dne 29. 10. 2013, soud považoval jejich výslech za nadbytečný, neboť skutečnosti, ke kterým se mohly obě svědkyně vyjádřit, již byly v řízení prokázány jiným způsobem. Totéž se týká listinného důkazu – dotaz na OSSZ ohledně zaměstnání žalované. Na provedení zbývajících označených důkazů pak netrvala žalovaná, která je sama v řízení navrhla. Soud proto jimi dokazování již neprováděl.

8. Soud na základě provedeného dokazování zjistil, že dne 2. 2. 2011 byla ve věci [redacted] zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí roku 2008, 2. a 3. čtvrtletí roku 2009, další část daňové kontroly byla zahájena dne 10. 5. 2011 a týkala se zdaňovacího období duben až září 2010 a listopad 2010. Daňový subjekt [redacted] neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2008, 2. a 3. čtvrtletí roku 2009 a měsíce listopad 2010 tím, že [redacted] nepřijal plnění od společnosti RD construction. Dále [redacted] neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně v případě dokladů vystavených neplátcem [redacted] za zdaňovací období měsíce duben 2010 až září 2010, dále v případě faktur vystavených [redacted] ve stejném období neměl [redacted] přijmout zdanitelné plnění. V řízení před Finančním úřadem Nový Bor za [redacted] vystupovala [redacted] která byla jeho daňovou poradkyní, nicméně v řízení před finačním úřadem byly písemnosti doručovány i [redacted] (dne 3. 10. 2011 je [redacted] převzal osobně na adrese [redacted] Dne 13. 7. 2011 správce daně sdělil [redacted] jeho pochybnosti ohledně faktur společnosti RD construction a fyzické osoby [redacted] za zdaňovací období roku 2010. Dne 5. 4. 2011 byl [redacted] sdělen termín provádění kontroly na adrese [redacted] místní šetření v objektu č.p. [redacted] byla současně vyzvána k předložení veškeré dokumentace úprav objektu [redacted] Z provedeného dokazování má

soud taktéž za zjištěné, že v řízení byl zástupcem [redacted] i [redacted] v případě kontroly daně z přidané hodnoty za měsíce leden až září 2010 a za měsíce listopad 2010 až prosinec 2010, [redacted] pak [redacted] zastupoval (mimo výše uvedenou daňovou kontrolu) i obecně při podnikání [redacted] Zajišťovacím příkazem Finančního úřadu v Novém Boru ze dne 2. 11. 2011 pak byla [redacted] uložena povinnost složit na depozitní účet jistotou ve výši 3.910.767,- Kč, neboť správce daně dospěl k závěru, že se zbavuje obchodního majetku – právě předmětných nemovitostí a vozového parku, a to darováním žalované a převodem ve prospěch společnosti DUGOSTAV s.r.o., IČO 24807958 (původně DUGOSTAV Dušan Gorol s.r.o.) v srpnu 2011.

9. Soud má dále za zjištěné, že žalovaná byla v letech 2008 – 2011 zaměstnána u [redacted] nicméně její hrubá mzda byla minimální, bylo prokázáno, že [redacted] žalované v roce 2008 zaplatil mzdu v listopadu a prosinci, v roce 2009 v lednu, únoru, březnu, červnu, červenci, srpnu, listopadu, v roce 2010 v měsíci v lednu, květnu a prosinci, v roce 2011 pouze v únoru.

10. Z provedeného dokazování má soud taktéž za zjištěné, že žalovaná je matkou [redacted] který byl jako vlastník předmětných nemovitostí zapsán do veřejného rejstříku/katastru nemovitostí, jako vlastník předmětných nemovitostí byl evidován k 8. 8. 2011, k nemovitostem nebylo zaspáno žádné omezení vlastnického práva k uvedenému datu. K 1. 12. 2011 byla jako vlastník předmětných nemovitostí zapsána žalovaná na základě nabývacího titulu – darovací smlouvy ze dne 8. 8. 2011. Soud dále zjistil, že darovací smlouvou ze dne 8. 8. 2011 [redacted] jako dárce daroval předmětné nemovitosti žalované jako obdarované za současného ověření podpisů obou účastníků smlouvy. [redacted] smlouvu vlastnoručně podepsal dne 8. 8. 2011 a žalovaná smlouvu vlastnoručně podepsala dne 5. 8. 2011, oba před Městským úřadem Nový Bor jako správním orgánem, který podpisy obou účastníků legalizoval. Katastrální úřad pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa zapsal vklad práva do katastru nemovitostí dne 19. 8. 2011, s právními účinky vkladu k 8. 8. 2011. Dodatečnými platebními výměry ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] a platebním výměrem na úrok z prodlení ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] byla [redacted] doměřena (mimo posledně uvedený výměr) daň z přidané hodnoty za období 4. čtvrtletí roku 2008, 2. čtvrtletí roku 2009, 3. čtvrtletí roku 2009, za duben až září 2010, listopad 2010. Celkem byla na dani z přidaného hodnoty doměřena částka ve výši 1.850.619,-Kč. Posledně uvedeným výměrem byl [redacted] uložen k zaplacení úrok z prodlení v částce 9.398,- Kč za nesprávně uvedené skutečností, které měl [redacted] uvést ve zdaňovacím období jiném, než do kterého příslušely. Výše uvedená rozhodnutí byla doručována [redacted] jako daňové poradkyni [redacted] v prosinci 2011, resp. jako jeho zástupce. [redacted] podal odvolání proti části výše uvedených platebních výměrů (konkrétně se jedná o rozhodnutí ze dne 12. 12. 2011 pod č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] které bylo Finančním ředitelstvím v Ústí nad Labem zamítnuto a napadená rozhodnutí byla potvrzena, neboť odvolací orgán dospěl k závěru, že [redacted] neprokázal přijetí stavebních prací právě od společnosti RD construction, nebyly proto dle správního orgánu naplněny podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně podle zákona o dani z přidané hodnoty. Jednatel společnosti RD construction [redacted] dne 21. 8. 201 uvedl, že osobu [redacted] nezná, společnost s ním neměla a nemá žádný obchodní vztah, na předložené fotografii pak rozeznal bývalého zaměstnance [redacted] V případě [redacted] bylo zjištěno, že se jedná o osobu opakovaně stíhanou, a to i v případě, kdy se měl vydávat za jednatele společnosti RD contruction, věc však

byla pro neúčelnost Policií ČR odložena. [redacted] se pak nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody v době od 20. 7. 2008 do 20. 3. 2009 a dále v době od 19. 8. 2011 do 21. 9. 2013. V případě [redacted] bylo zjištěno, že žil s [redacted] v předmětných nemovitostech, přesněji v budově č.p. [redacted] nicméně v blíže nezjištěný čas [redacted] opustil a odešel za jinou ženou, k [redacted] se pak po určité době vrátil a žije s ní opět v budově č.p. [redacted] v [redacted] poté se jim narodilo [redacted] dítě.

11. Při právním posouzení bylo postupováno podle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“), ve znění účinném do 31. 12. 2013, a to s odkazem na § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“).

Podle § 42a odst. 1 obč. zák. se věřitel může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen. Podle § 42a odst. 2 obč. zák. odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám a právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými (§116, § 117), nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob, s výjimkou případu, když druhá strana tehdy dlužníkův úmysl zkrátit věřitele i při náležité pečlivosti nemohla poznat.

Podle § 116 obč. zák. je osobou blízkou příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel, partner; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, jestliže by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní.

Podle § 135 odst. 1 o. s. ř. je soud vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení. Podle § 135 odst. 2 o. s. ř. jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

12. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 12. 2017, sp. zn. 21 Cdo 3312/2017, nebude-li v řízení o odpůrčí žalobě prokázáno, že žalovaná dlužníkovi blízká osoba o jeho úmyslu zkrátit odporovatelným právním úkonem věřitele věděla nebo musela vědět, nebo zjistí-li se, že o tomto úmyslu dlužníka nevěděla ani nemusela vědět, nepostačuje to samo o sobě k úspěšné obraně proti odpůrčí žalobě. Žalovaná dlužníkovi blízká osoba se za této situace odpůrčí žalobě ubrání, jen jestliže prokáže, že úmysl dlužníka odporovaným právním úkonem věřitele nemohla i při náležité pečlivosti poznat. Úspěšná obrana žalované dlužníkovi blízké osoby podle § 42a odst. 2 obč. zák. tedy spočívá nejen v jejím tvrzení, že o úmyslu dlužníka zkrátit odporovaným právním úkonem věřitele nevěděla a ani nemohla vědět, ale také v tvrzení a prokázání toho, že o tomto úmyslu nevěděla a ani nemohla vědět, přestože vyvinula „pečlivost“ k poznání tohoto úmyslu dlužníka a šlo o „náležitou pečlivost“. Vynaložení náležité pečlivosti předpokládá, že osoba dlužníkovi blízká vykonala s ohledem na okolnosti případu a s přihlédnutím k obsahu právního úkonu dlužníka takovou činnost (aktivitu), aby úmysl dlužníka zkrátit věřitel, který tu v době odporovaného právního úkonu objektivně vzato musel být, z jejích výsledků poznala (tj. aby se o tomto úmyslu dozvěděla).

Shodu s prvopisem potvrzuje Mája Vagačová

13. Předmětem řízení je určení neúčinnosti darovací smlouvy předmětných nemovitostí, jedná se o tzv. odpůrčí žalobu. Pro úspěšnost žaloby musí žalobkyně tvrdit a prokázat, že dlužníkův odporovaný právní úkon zkracuje uspokojení její vymahatelné pohledávky a v případě, že se jedná o právní úkon mezi dlužníkem a osobou jemu blízkou nebo o právní úkon učiněný dlužníkem ve prospěch osoby jemu blízké, nemusí věřitel tvrdit ani prokazovat, že žalovanému musel být úmysl dlužníka odporovaným právním úkonem zkrátit věřitele znám. Citované ustanovení § 42a obč. zák. předpokládá, že žalovaná o úmyslu dlužníka zkrátit odporovaným právním úkonem věřitele (v řízení prokázaném), věděl, ledaže žalovaný prokáže, že v době právního úkonu dlužníkův úmysl zkrátit věřitele i při náležité péči nemohl poznat (v podrobnostech viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 6. 2008, sp. zn. 30 Cdo 3039/2007). Soud se tedy dále zabýval tím, zda byly naplněny podmínky výše uvedené.

14. Soud dospěl k závěru, že žalobce v řízení prokázal, že je věřitelem [redacted] že má za ním jako věřitel pohledávku. Jedná se o pohledávku z titulu nezaplacené (resp. doměřené) daně z přidané hodnoty s tím souvisejícího úroku z prodlení. Žalovaná naopak v řízení tvrdila, nicméně ničeho takového neprokázala, že dlužník za žalobcem jako věřitelem žádnou pohledávku nemá a neměl, neboť došlo k poskytnutí zdanitelného plnění společností RD construction, resp. dlužník jednal s osobou tvrzeného [redacted] která se měla vydávat za jednatele společnosti RD construction, a dlužníkovi tudíž vznikl nárok na odpočet zaplacené daně z přidané hodnoty podle zákona o dani z přidané hodnoty. Žalovaná však přehlíží, že předmětem daňové kontroly byly i vystavené faktury, které vystavila společnost RD construction na účet dlužníka v době, kdy se měl uváděný falešný jednatel společnosti RD construction nacházet ve výkonu trestu odnětí svobody (viz zjištění z obsahu trestního spisu zdejšího soudu sp. zn. 31 T 116/2013) a dále byly předmětem daňové kontroly faktury [redacted] ohledně nichž se žalovaná vůbec nevyjádřila, ničeho k nim netvrdila, neoznačovala. Soud proto v souladu s § 135 odst. 2 věta druhá o. s. ř. při posouzení existence vymahatelné pohledávky vyšel z platebních výměrů, které vydal právní předchůdce žalobce (platební výměry č.j.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] č.j. [redacted] platební výměr na úrok z prodlení ze dne 12. 12. 2011, č.j. [redacted] a dospěl k závěru, že žalobce v řízení prokázal existenci pohledávky za dlužníkem, soud dále dospěl k závěru, že v době vydání tohoto rozhodnutí se jednalo o pohledávky vymahatelné, neboť o řádném opravném prostředku již bylo rozhodnuto žalobci nadřízeným správním orgánem, v řízení nebyla tvrzena úhrada vyměřené daně z přidané hodnoty, ani zrušení platebních výměrů (či rozhodnutí o odvolání) na základě správní žaloby. V řízení nebylo sporu ani o aktivní legitimaci žalobce, byť platební výměry vydal původní žalobce Finanční úřad v Novém Boru, který však zanikl zrušením podle zákona č. 456/2011 Sb. o Finanční správě České republiky, a do práv a povinností původní žalobkyně vstoupil Finanční úřad pro Liberecký kraj (§ 8 odst. 2 uváděného zákona). V řízení pak byla prokázána i existence dalších pohledávky jiného věřitele za dlužníkem [redacted] pro který byla vedena exekuce nařízená rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 10. 8. 2010, č.j. 25 EXE 3846/2010-9, tj. ještě před tím, než došlo ke sjednání předmětné darovací smlouvy.

15. V řízení bylo prokázáno uzavření darovací smlouvy dne 8. 8. 2011, kterým [redacted] převedl předmětné nemovitosti na žalovanou jako obdarovanou, která je zároveň osobou blízkou ve smyslu citovaného § 116 obč. zák., neboť je matkou [redacted] Žalobce úkonu dlužníka [redacted] odporoval žalobou, která byla zdejšímu soudu doručena 14. 12. 2012, je tedy splněna i podmínka podle § 42a odst. 2 obč. zák. o možnosti odporování právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, žalobce úkonu dlužníka odporoval včas. Při posuzování dodržení tříleté lhůty soud vyšel z data poslední

legalizace podpisu na smlouvě darovací, tj. legalizace podpisu dlužníka [redacted] dne 8. 8. 2011. V době uzavření darovací smlouvy (smlouva je datována dne 31. 5. 2011) sice nebyla pohledávka doposud vymahatelná (existovala však ve formě budoucí pohledávky), nicméně již probíhala daňová kontrola (resp. daňové kontroly), jejímž výsledkem bylo vydání specifikovaných platebních výměrů a byla zde již jiná pohledávka jiného věřitele, která byla exekučně vymáhána. Dlužník [redacted] proto darovací smlouvu uzavíral v úmyslu zkrátit uspokojení pohledávky věřitelů. Nic na tom nemění skutečnost, že [redacted] zastupovala v průběhu daňové kontroly [redacted] která však byla daňovou poradkyní dlužníka, jak vyplynulo z provedeného dokazování.

16. Současně je žalovaná ve věci i pasivně legitimovanou, neboť se jedná o osobu, v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn, na základě darovací smlouvy nabyla do svého vlastnictví předmětné nemovitosti.

17. Aby byla žalovaná v řízení úspěšná, musela tvrdit a prokázat, že v době právního úkonu dlužníkův úmysl i při náležité péči nemohla poznat. Žalovaná svou obranu koncipovala jako tvrzení a prokázání toho, že darovací smlouvou byla řešena v té době nastalá rodinná situace v rodině [redacted] který měl opustit svou ženu [redacted] pro poměr s jinou ženou a měl v úmyslu předmětnou nemovitost zpeněžit s tím, že v předmětné nemovitosti žila [redacted] s dětmi. Protože k darování předmětných nemovitostí mělo dle žalované primárně dojít z tohoto důvodu, nemohla žalovaná v době uskutečnění právního úkonu vědět a ani nemohla vědět o úmyslu dlužníka [redacted] zkrátit uvedeným právním úkonem jeho věřitele. Soud dospěl k závěru, že žalovaná svou obranu neprokázala. Soud totiž v řízení neuvěřil tvrzení svědků o tom, že v době před uzavřením darovací smlouvy až do Vánoc roku 2011 [redacted] opustil rodinu a žil mimo předmětnou nemovitost, resp. soud neuvěřil časovému zařazení poměru [redacted] s cizí ženou. Hodnotu svědeckých výpovědí částečně snižuje skutečnost, že se jedná o příbuzné osoby s osobou žalované, případně jsou v blízkém vztahu [redacted] a její matka), samotné časové zařazení tvrzeného poměru [redacted] a milenky svědky a stejně tak i žalovanou právě na dobu uzavření darovací smlouvy je pak zcela vyvráceno zjištěním soudu o vedení opatrovnického řízení na základě návrhu [redacted] která v této souvislosti přímo vypověděla, že v návaznosti na prokazovanou situaci podávala v té době opakovaně návrh na výchovu a výživu nezletilých dětí, který však vzala zpět, protože chtěla obnovit soužití s [redacted] V řízení však bylo prokázáno, že první z takových návrhů [redacted] podala dne 12. 4. 2013, dne 27. 6. 2013 jej vzala zpět z důvodu obnovy soužití, další návrh byl vzat zpět dne 7. 1. 2014 opět dle shodného sdělení o obnově soužití. Současně soud ze spisu žalobce zjistil, že v době trvajícího poměru [redacted] převzal dne 3. 10. 2011 písemnosti na adrese, na které se zdržuje žalovaná. V kontextu svědeckých výpovědí pak soud dospěl k závěru, že [redacted] mohl mít problémy v soužití s [redacted] mohl si najít jinou ženu, pro kterou načas opustil společnou domácnost, nicméně z hlediska časového je dle názoru soudu tento děj nutné zařadit do celého roku 2013 a začátku roku 2014, nikoliv do období roku 2010 až konce roku 2011, tedy do období uzavření odporovaného právního úkonu.

18. Soud se následně zabýval tím, zda žalovaná tvrdila a prokázala, že o úmyslu dlužníka nevěděla a ani nemohla vědět, přestože vyvinula náležitou pečlivost k poznání takového úmyslu dlužníka. Vynaložení náležité pečlivosti předpokládá, že osoba dlužníkovi blízká vykonala s ohledem na okolnosti případu a s přihlédnutím k obsahu právního úkonu dlužníka takovou činnost (aktivitu), aby úmysl dlužníka zkrátit věřitel, který tu v době odporovaného právního úkonu objektivně vzato musel být, z jejích výsledků poznala (tj. aby se o tomto úmyslu dozvěděla). Soud má na základě provedeného dokazování za zjištěné, že žalovaná žádnou náležitou pečlivost

nevynaložila. Žalovaná sice vykonávala pro [redacted] určité práce, mělo se jednat o práci [redacted] za které byla hodnocena minimální mzdou, nicméně soud se nedomnívá, že by se při výkonu práce mohla dozvědět o úmyslu dlužníka v návaznosti na prováděnou daňovou kontrolu. Jméno žalované se však ve spise finančního úřadu objevuje v případě žádosti o vydání zajišťovacího příkazu č.j. [redacted] ze dne 2. 11. 2011 (žádost pak ze dne 5. – 7. 10. 2011), neboť [redacted] daroval žalované automobil z obchodního majetku a k daru mělo dojít taktéž v srpnu 2011, tedy ve stejné době, kdy mělo dojít k darování předmětných nemovitostí, není jasné, proč došlo k darování vozidla žalované, nicméně ve stejné době došlo taktéž k převedení zbývajícího vozového parku z podnikání [redacted] na společnost DUGOSTAV. Pokud by žalovaná vyvinula náležitou pečlivost, neboť je minimálně zvláštní, že cca ve stejné době dochází k vyvedení movitých i nemovitých věcí z podnikání [redacted] nepochybně by si ověřila i možné další důvody, pro které došlo mimo jiné i darování vozidla na její osobu ve stejnou dobu. Ze svědeckých výpovědí a i z výpovědi samotné žalované má soud za prokázané, že žalovaná žádnou náležitou pečlivost ke zjištění úmyslu dlužníka nevyvinula, v řízení na svou obranu pouze tvrdila převedení nemovitostí z důvodu soukromých problémů, což však není důvodem, aby nevyvinula byť i minimální náležitou pečlivost, darování předmětných nemovitostí měl ostatně domluvit svědek [redacted] soud proto dospěl k závěru, že žalovaná nevyvinula žádnou pečlivost (tím spíše náležitou) k tomu, aby případně mohla z výsledků takového zjištění poznat a příp. se dozvědět o úmyslu dlužníka zkrátit věřitele, tedy o tom, že darovací smlouva zkracuje věřitele dlužníka, ostatně sama žalovaná měla dlužníkovi poskytnout spolu s manželem půjčku, kterou žalovaná měla chtít po dlužníkovi vrátit, jak bylo v řízení tvrzeno.

19. Soud proto na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je po právu. Žalobkyně v řízení dostatečně tvrdila a prokázala, že dlužníků odporovaný právní úkon – darovací smlouva zkracuje uspokojení její vymahatelné pohledávky. Žalovaná naopak neprokázala, že by vynaložila jakoukoliv náležitou péči, aby se přesvědčila, že učiněný právní úkon nezkracuje věřitele dlužníka [redacted]

Soud proto žalobě vyhověl tím, že určil, že právní úkon dlužníka [redacted] kterým došlo k darování předmětných nemovitostí žalované, je vůči žalobci právně neúčinný.

20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o. s. ř. V řízení byl zcela úspěšný žalobce, náležela by mu proto náhrada nákladů řízení. Podle obsahu spisu však žalobci žádné náklady řízení nevznikly, soud proto žádnému z účastníků nepřiznal nárok na jejich náhradu.

21. Žalobce byl v řízení podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, osvobozena od poplatku, v řízení byl úspěšný, soud proto postupoval podle § 2 odst. 3 téhož zákona a žalované uložil povinnost k zaplacení soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč podle položky 4 bodu 1 písm. c) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení u zdejšího soudu. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci jako soud odvolací.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny řádně a včas, lze se jejich splnění domoci cestou exekuce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mája Vagačová

Česká Lípa 20. dubna 2018

Mgr. Hana Cholastová
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.07.2019 a je ve výroku II. vykonatelný dne 27.7.2019. Připojení doložky provedla Mája Vagačová dne 29.08.2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mája Vagačová